

РЕШЕНИЕ

№ 6606

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 14.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **114** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Производството е образувано по жалба на „Триотурист“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Столична община, Район „С.“, [улица], ет. 2, ап. 5, представлявано от И. Л. Х. – Управител, чрез адвокат М. Д. М., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5, против Ревизионен акт /РА/ № Р-22221020003685-091-001/01.06.2021 г., издаден от М. С. Х., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] – орган, възложил ревизията и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място] – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1289/23.08.2023 г., издадено от „за“ ИД Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите.

Жалбоподателят оспорва РА в частта, относно установените му задължения:

- допълнителни задължения за корпоративен данък над декларирания размер на 234 459.47 лв., както и намалената данъчна загуба и начислените лихви за забава в размер на 32 568.86 лв., в резултат на преобразуване на деклариранията финансови резултати за 2017 г., 2018 г. и 2019 г. на различни правни основания по ЗКПО;
- установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 3 649.96 лв., ведно със законната лихва за забава в размер на 921.31 лв.

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност, неправилност и

необоснованост на издадения РА. Подателят ѝ намира, че фактическите констатации на органите по приходите не се подкрепят от събраните в хода на ревизията доказателства. Подробни съображения в тази насока излага в жалбата. Претендира отмяната на РА. В съдебно заседание жалбоподателят редовно уведомен, не се явява, не изпраща представител. Не претендира разноси.

Ответният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен се представлява от юриконсулт Б., която излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли Съда да я остави без уважение, като остави в сила оспорения ревизионен акт. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Решението на „за“ ИД Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено на управителя на дружеството на 09.11.2023 г. (л.23). Жалбата е подадена до Съда чрез административния орган на 27.02.2021 г., видно от поставения върху същата вх. № 53-04-956/24.11.2023 г. /л.4/, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

От фактическа страна, Съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221020003685-020-001/ 22.06.2020 г., издадена от М. С. Х., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място], е възложено извършването на ревизия на „Триотурист“ ЕООД,[ЕИК] за следните видове задължения:

- Корпоративен данък за данъчен период от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г.;

- Данък върху добавената стойност за данъчен период от 01.07.2017 г. до 31.12.2019 г.

Заповедта за възлагане на ревизия е връчена на жалбоподателя по електронен път на 21.07.2020 г., като е определен срок за извършване на ревизията – до три месеца от връчване на заповедта. За ревизиращи органи са определени В. И. С. – главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията и В. Д. Р. – старши инспектор по приходите /л.29-30/.

Заповедта за възлагане на ревизия е изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22221020003685-020-002/21.10.2020 г., издадена от Г. И. М., на длъжност Началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството му на заместник на М. С. Х. по силата на Заповед № РД-84-2200-995/16.10.2020 г. на Директор на ТД на НАП С.. Със ЗИЗВР е определено ревизията да завърши до 21.12.2020 г. ЗИЗВР е връчена по електронен път на 21.10.2020 г. /л.27-28/.

ЗВР е издадена като електронен документ, подписана с професионален К. от М. С. Х., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място], оправомощена като орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №

РД-01-128/18.02.2020 г. на Директор на ТД на НАП [населено място]. ЗИЗВР е издадена от Г. И. М., на длъжност Началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството му на заместник на М. С. Х. по силата на Заповед № РД-84-2200-995/16.10.2020 г. на Директор на ТД на НАП С. и Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] /л.24-26/.

За резултатите от извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221020003685-092-001/31.03.2021 г., връчен на ревизираното лице по електронен път на 06.04.2021 г. /л.31-56/. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от страна на ревизираното лице не е подадено писмено възражение срещу съдържащите се в РД констатации и предложение за установяване на задължения.

Ревизионният акт, предмет на настоящето производство, с № Р-22221020003685-091-001/01.06.2021 г. е издаден от М. С. Х., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място], орган възложил ревизията и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място] – ръководител на ревизията, връчен е на 02.06.2021 г. /л.57-67/.

С него са приети изложените в РД факти и обстоятелства, направените фактически и правни изводи и основанията за тях. РА съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. С оспорвания РА на дружеството са определени допълнителни задължения за корпоративен данък над декларирания размер на 234 459.47 лв., както и намалената данъчна загуба и начислените лихви за забава в размер на 32 568.86 лв., в резултат на преобразуване на декларираните финансови резултати за 2017 г., 2018 г. и 2019 г. на различни правни основания по ЗКПО и установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 3 649.96 лв., ведно със законната лихва за забава в размер на 921.31 лв.

Ревизията е първа за спорните периоди и видове задължения.

При ревизията е установено, че основната дейност на жалбоподателя през ревизирания период е хотелиерство и ресторантьорство. Дейността на дружеството е със сезонен характер – летен ваканционен туризъм. Основните приходи от дейността са генерирани от хотелиерство, осъществявано в собствения на дружеството актив - хотелски комплекс „Х. парк“, находящ се в к.к. „Златни Пясъци“. Установено е, че дейността се осъществява при специален режим, отразен в Закона за туризма /ЗТ/, а именно - категоризация на четирите обекта в хотелския комплекс: хотел, категоризиран „4 звезди“ - със 145 стаи и 300 основни легла с Удостоверение № РК-19-11278/24.07.2017 г.; ресторант с категория „3 звезди“, разполагащ със 190 места с Удостоверение №РК-19-10553/18.08.2016 г.; лоби бар – категория „3 звезди“ - разполагащ с 40 места с Удостоверение №РК-19-10554/18.08.2016 г.; бар - спортен център „басейн“ - категория „3 звезди“ - разполагащ с 40 места с Удостоверение № РК-19-11279/24.07.2017 г. Съответните категории са издадени от Министерство на туризма на основание ЗТ и са с 5 годишен срок на валидност. През 2018 г. и 2019 г. дружеството е отдавало под наем въпросния недвижим имот, като на 10.10.2019 г. същият е продаден.

Извършена е проверка за регистрирани фискални устройства с дистанционна връзка, при което е установено, че задълженото лице има регистрирани следните фискални устройства, подробно описани на стр. 2 и 3 от РД. Дружеството има регистрация по ЗДДС, считано от 31.01.2002 г., прекратена на 11.09.2017 г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. От 16.10.2017 г., е констатирано, че ревизираното дружество е регистрирано по чл. 97а, ал. 1 от ЗДДС. От 21.12.2017 г. е регистрирано

по ЗДДС във връзка с достигнат облагаем оборот. Установено е, че на дружеството е извършена предходна ревизия за определяне на данъчните задължения по ЗКПО за периода 01.01.2014 г. – 31.12.2016 г. и по ЗДДС за периода от 01.04.2015 г. – 30.06.2017 г. Издаден е РА № Р-03000317004895-091-001/15.02.2018 г. От проверка в ИС на НАП е извършена справка за актуално състояние на всички трудови договори за „Триотурист“ ЕООД е установено, че в дружеството има назначени лица по трудови правоотношения – за 2017 г. в месеците на експлоатация на хотела – 71 лица на длъжности във връзка с дейността хотелиерство: като камериерки, общи работници, миячи, рецепционисти, сервитьори, бармани, пиколо и счетоводител, а за 2018 г. и 2019 г. – 1 лице като счетоводител. Установени са и притежаваните банкови сметки от дружеството, описани подробно на стр. 3-4 от РД.

В хода на проведената ревизия са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД/РА. С цел установяването на факти и обстоятелства от значение за коректното определяне на данъчните задължения на дружеството и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество са връчени четири искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ - № Р-22221020003685-020-001/23.07.2020 г.; № Р-22221020003685-020-002/21.10.2020 г., № Р-22221020003685-040-003/06.11.2020 г. и № Р-22221020003685-040-004/19.02.2021 г. От страна на ревизираното дружество в указания му 14-дневен срок са представени част от изисканите документи, подробно описани на стр.5-9.

От страна на приходната администрация е установено, че през 2018 г. – 2019 г., ревизираното дружество е отдавало под наем собствен недвижим имот, представляващ хотелски комплекс „Х. парк“, съгласно Договор от 14.09.2017 г., сключен с „Дес Мениджмънт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. На 10.10.2019 г., комплексът е продаден на „Би Ес Ей“ ООД, ЕИК:[ЕИК] за сумата от 3 030 000.00 лв., с включен ДДС, съгласно издаден нотариален акт. Във връзка с издадени кредитни известия от ревизираното лице и на основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изискани документи и писмени обяснения от трети лица, а именно „Гоу Ту Холидей“ ООД, ЕИК:[ЕИК]. Констатациите на органите по приходите в тази връзка са описани в РД. От страна на „Гоу Ту Холидей“ ООД с писмо вх. № К.-1392/17.03.2021 г., с което са представени: Обяснителна записка от управителя на дружеството, в която са отразени представените документи на ИПДПОТЛ: Кредитно известие № 1417/22.10.2018 г., 2 бр. платежни нареждания; Спогодба от 03.07.2018 г., вътрешен документ за осчетоводяването на върнатите суми. Спогодба между „Триотурист“ ЕООД и „Гоу Ту Холидей“ ООД от 03.07.2018 г., с която страните са се споразумели за следното: „Страните приемат за безспорно установен между тях факта, че към 03.07.2018 г. Хотелиерът има задължение към Туроператора в размер на 53 599.16 евро равняващи се на 104 830.84 лв., представляващи неувоен и невъзстановен в договорения срок до 30.09.2016 г.“, както и два броя платежни нареждания за получени суми от „Триотурист“ ЕООД за 40 000.00 лв. на 23.10.2018 г. и за 20 000.00 лв. на 08.07.2019 г. Извършено е посещение в офиса на дружеството, при което органите по приходите са проверили оригиналните счетоводни, търговски и платежни документи и са проследили отразяването им в счетоводните регистри, обективизирана в Протокол № 1650722/05.11.2020 г. Извършени са и проверки в ИС на НАП „Контрол“, в С. на НАП модул „Трудови договори“.

За ревизирания период е установено, че ревизираното дружество прилага

счетоводните стандарти за малките и средните предприятия, както и, че счетоводството в съответствие със счетоводните принципи и норми, заложен в Закон за счетоводството /ЗСч/ и НСФМСП. Посочено е, че ревизията е свързана с определяне на данъчните задължения за корпоративен данък за данъчен период от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г. В хода на ревизията са проверени първични счетоводни документи, издадени и получени от задълженото лице, банкови и касови документи, счетоводни и отчетни регистри за ревизираните години, свързани с изграждането и воденето на счетоводна система на предприятието /договори, оборотни ведомости, главни книги, хронологични регистри на стопански операции/. Извършена е проверка и са проследени счетоводните записвания по счетоводните сметки от група 20, група 30, група 50, група 60 и група 70 с оглед установяване на действително реализираните приходи и съпоставянето на същите с отчетените разходи. От органите по приходите е изследвано наличието на съпоставимост между приходи и разходи, респективно дали има различия в информацията в ОПР и в ГДД за ревизираните периоди. В хода на ревизията от страна на ревизиращите органи е извършена съпоставка между приходи и разходи, респективно има ли разлика в информацията в ОПР и в ГДД за ревизираните периоди. По време на ревизията е извършена съпоставка между отчетените приходи по ГФО и информацията в дневниците за продажби и СД по ЗДДС. Установени са разлики между отчетените приходи в ГФО и съответните ГДД по чл. 92 от ЗКПО и тези, които са регистрирани в дневниците за продажби и СД за съответните години. Посочено е, че разликите се дължат, поради: получени аванси в преходни данъчни периоди, които тогава са регистрирани в дневниците за продажби и СД: в 2013 г., в 2015 г. и в 2016 г., регистрираните суми в дневниците за продажби и СД по ЗДДС надвишават значително отчетените приходи с ГДД за съответните години и поради това, че дружеството е било с прекратена регистрация по ЗДДС от 11.09.2017 г. до 21.12.2017 г.

При предходната ревизия на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит относно ремонтиране на собствени ДМА в предходни години – 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. С тях, обаче не е увеличена стойността на активите. От счетоводния и данъчния амортизационен план на начислените АО за Н. се отнасят за програмен продукт К., който е доставен на 08.03.2016 г. на стойност 7 306.98 лв. При 50 % АН начислените АО за 2017 г. са в размер на 3 653.49 лв. Посочено е, че задълженията по РА №[ЕИК]/29.07.2013 г. и тези РА № Р-03000317004895-091-001/15.02.2018 г., които се отнасят за непризнатия данъчен кредит са отчетени като Разчети с бюджета по сметка 459 „Други разчети с бюджета“. Взета е стопанска операция Д-г сметка 459 „Разчети с бюджета по сметка 459 ДДС за внасяне. Като е посочено, че не влияят върху счетоводния финансов резултат.

I. В частта по ЗКПО:

1. За данъчен период 2017 г. от „Триотурист“ ЕООД е подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. №0300И0509255/30.03.2018 г. Декларирана е счетоводна загуба в размер на 112 025,16 лв. и данъчна загуба в размер 100 664,95 лв.

С РА е извършено преобразуване на финансовия резултат, както следва:

- на основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат в увеличение с отразените разходи общо в размер на 56 000,00 лв. по фактури, издадени от „Тенил“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК] и „Строй М 16“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК];
- на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат в увеличение със сумата от 166 586,93 лв., представляващи отчетени разходи по

отписани вземания във връзка с изтекли давностни срокове;

- на основание чл. 78 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат в увеличение със сумата на неотчетени приходи в размер на 8 148,21 лв., които са документирани от фискални устройства;

- на основание чл. 42, ал. 1, ал. 5 и ал. 8 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат в увеличение със сумата от 82 518,10 лв., вместо извършеното увеличение от ревизираното лице със сумата от 107 916,25 лв.;

- на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат в намаление със сумата от 104 331,35 лв., вместо извършеното намаление от ревизираното лице със сумата от 104 906,15 лв.;

- на основание чл. 42, ал. 4 и ал. 6 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат в намаление със сумата от 141 555,95 лв., вместо извършеното намаление от ревизираното лице със сумата от 167 500,00 лв.

За финансовата 2017 г. е установено, че през м. Януари 2017 г. и м. Април 2017 г. „Триотурист“ ЕООД е отразило разходи за външни услуги общо в размер на 56 000,00 лв. по Фактура № [ЕГН]/23.01.2017 г. с данъчна основа 23 000,00 лв. и ДДС 4 600,00 лв., издадена от „Тенил“ ЕООД и по Фактура №[ЕИК]/24.04.2017 г. с данъчна основа 33 000,00 лв. и ДДС 6 600,00 лв., издадена от „Строй М 16“ ЕООД.

Сделките по посочените фактури са изследвани по отношение на ползвания данъчен кредит в хода извършена ревизия на „Триотурист“ ЕООД, обхващаща задълженията по ЗДДС за периода от 01.04.2015 г. до 30.06.2017 г. и по ЗКПО за данъчен период от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г., приключила с издаването на РА № Р-03000317004895-091-001/15.02.2018 г. В хода на тази ревизия от страна на приходната администрация е прието, че доставките не са реално извършени от сочените за изпълнители дружества и на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС вр. чл. 68, ал. 2 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по същите фактури. РА е потвърден с Решение № 73 от 14.05.2018 г. на Директор на дирекция ОДОП В. и Решение № 1979 от 24.10.2019 г., постановено по административно дело № 1631/2018 г. на Административен съд Варна, като последното не е обжалвано пред ВАС и е влязло в законна сила.

Относно „Тенил“ ЕООД е установено, че дружеството е имало регистрация за периода от 19.12.2014 г. до 11.03.2016 г., и от 21.06.2016 г. до 17.03.2017 г., а по отношение на „Строй М 16“ ЕООД – регистрация по ЗДДС за периода от 26.01.2005 г. до 26.07.2017 г.

Предмет на доставка по фактурата, издадена от „Тенил“ ЕООД е „Аванс по договор“. Към фактурата, издадена от „Тенил“ ЕООД: Договор за СМР от 15.12.2016 г., съгласно който срокът за приключване на строителните дейности е до 30.01.2017 г., а стойността на договорените работи е в размер на 40 000.00 лв. По този договор са издадени 2 броя фактури: Фактура № 4...172/15.12.2016 г. за аванс по договор с данъчна основа 17 000.00 лв. и ДДС 3 400.00 лв. и Фактура № 4...769/23.01.2017 г. с данъчна основа 23 000.00 лв. и ДДС 4 600.00 лв. Представени са още – Протокол образец 19 от 30.01.2017 г. за извършени СМР: ремонт на хотелски стаи 145 бр. x 142 лв./бр. = 20 590.00 лв.; ремонт на коридори 640 кв.м. x 18.90 лв./кв.м. = 12 096.00 лв.; почистване и импрегниране на мрамор – 560 кв.м. x 13.06 лв./кв.м. = 7 314.00 лв.; Плащане по фактура № в размер на 20 400.00 лв. по банкова сметка в С., за която сметка е извършена проверка, при което е установено, че неин титуляр не е „Тенил“ ЕООД.

Предмет на фактурата, издадена от „Строй М 16“ ЕООД – „Подготовка и изработка на

спортна площадка, Аванс по договор“. Към фактурата, издадена от „Строй М 16“ ЕООД: Договор за изграждане на спортна площадка в хотелски комплекс от 24.04.2017 г., съгласно който срокът за завършване на възложената работа е до 30.05.2017 г., а възнаграждението по договора е 40 000.00 лв. без ДДС; Допълнително споразумение от 16.05.2017 г., съгласно което към момента възложената работа не е завършена и се удължава срока на договора от 24.04.2017 г. до 20.10.2017 г. От страна на ревизираното дружество по отношение на тази фактура е дадено обяснение, че няма извършени плащания и няма извършени СМР. От страна на приходната администрация е установено, че с издадените от „Тенил“ ЕООД и от „Строй М 16“ ЕООД фактури не са документирани реално извършени доставки. Посочено е, че дружеството „Тенил“ ЕООД не притежава необходимите ресурси за извършване на договорените услуги: ремонт на 145 бр. хотелски стаи, ремонт на 640 кв.м. коридори, почистване и импрегниране на 560 кв.м. мрамор и за изграждане на спортна площадка на хотелски комплекс „Х. парк“, а именно: посочените от „Тенил“ ЕООД за преки изпълнители на услугите 3 лица от [населено място] са назначени на длъжност „изкупвач на селскостопанска продукция“. При извършените насрещни проверки от същите лица не са представени изисканите документи – трудови книжки, документи за професионална квалификация, длъжностни характеристики. Не са представени и доказателства, потвърждаващи дадените от тях писмени обяснения като командировъчни заповеди и платежни документи за аванси и платени разходи по командировки. Прието е, че дадените писмени обяснения не отговарят и кореспондират със съдържанието на Договор за СМР от 15.12.2016 г., в който няма клауза за поемане от Възложителя на транспорт, храна и нощувки на строителните работници на Изпълнителя. Предвидени са само пропуски за строителя и помещение за строителните работници, както и право да се ползва телефон без инсталационна такса.

От страна на „Строй М 16“ ЕООД относно изграждането на спортна площадка на хотелски комплекс „Х. парк“ са посочени седем физически лица от [населено място]. Те са били в трудови правоотношения с дружеството на следните длъжности – пет броя лица като общи работници, бояджия и шофьор. При насрещните проверки от тези лица не са представени изисканите трудови книжки, документи за професионалната квалификация, длъжностни характеристики. Не са представени документи за получени възнаграждения, заповеди за командировки и платежни за покриване на разходите на командированите лица. От представения договор за изграждане на спортна площадка в хотелски комплекс от 24.04.2017 г. и анекса към същия е установено, че няма клауза за поемане от Възложителя на транспорт, храна и нощувки на строителните работници на Изпълнителя. Приходната администрация е установила, че нито едно от тези дружества не е вписано в Централния професионален регистър на строителите, съгласно Закон за камарата на строителите /З./.

Този извод е обвързан и с нормата на чл. 3, ал. 2 от З., съгласно която, строителите, изпълняващи строежи от първа до пета категория по чл. 137, ал. 1 от Закона за устройство на територията или отделни видове строителни и монтажни работи, посочени в Националната класификация на икономическите дейности, позиция „Строителство“, подлежат на вписване в Централния професионален регистър на строителя, наричан по-нататък „регистъра“. Посочено е, че сградата на 5-етажен хотел „Х. парк“, със застроена площ от 1 045 кв.м. е четвърта категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 4, б. „6“ от ЗУТ. С издадения РА № Р-03000317004895-091-001/15.02.2018 г. е прието, че удостовереното с процесните фактури, издадени от „Тенил“ ЕООД и от „Строй М 16“ ЕООД не доказват реално извършени доставки на услуги по тях от дружествата – доставчици, вписани във фактурите, нито въз основа на платени аванси. Предвид установеното на основание

чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО с данъчната основа по Фактура № [ЕГН]/23.01.2017 г. и Фактура №[ЕИК]/24.04.2017 г. в размер на 56 000.00 лв. е увеличен счетоводният финансов резултат за данъчни цели.

Установено е още, че през 2017 г. ревизираното дружество е отчетло като „Други разходи“ по дебита на Счетоводна сметка 609 вземания поради изтичане на давностен срок 166 586.93 лв., в това число 154 363.81 лв. от Счетоводна сметка 498 „Други дебитори“. От представена оборотна ведомост за 2017 г. е констатирано, че началното салдо по сметка 498 на 01.01.2017 г. е в размер на 149 363.81 лв.

С ИПДПОЗЛ № Р-22221020003685-040-004/19.02.2021 г., връчено на 19.02.2021 г., от ревизираното дружество е изискана справка кога са възникнали вземанията за всяка сума поотделно и кога е изтекъл давностният срок, като към справката да бъдат приложени съответните документи в подкрепа на преобразуването на счетоводния финансов резултат. До издаване на РД от страна на ревизираното лице не са представени изисканите документи. В тази връзка на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО е увеличен финансовия резултат за данъчни цели със сумата от 166 586.93 лв.

Констатирани са неотчетени приходи от продажби на услуги, документирани от ЕКАФП на съответните обекти за времето на тяхното стопанисване от ревизираното дружество. В т. 6 от РД са описани подробно регистрираните фискални устройства, с които ревизираното лице е отчетило приходите от продажбите на клиентите, посетили стопанисваните от дружеството обекти в хотелски комплекс „Х. парк“, находящ се в к.к „Златни пясъци“. От извършена проверка на информацията във ФУДВ, е установено, че от страна на ревизираното лице не са отчетени приходи от стопанисваните от него обекти за 2017 г. в размер на 8 148.21 лв. В тази връзка на основание чл. 78 от ЗКПО вр. чл. 81 от ЗКПО със сумата от 8 148.21 лв. е увеличен финансовия резултат на дружеството за данъчни цели.

За финансовата 2017 г. е установено неправилно преобразуване на счетоводния резултат от ревизираното дружество в ГДД за 2017 г. в посока намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със 104 906.15 лв. В ГДД по чл. 92 от ЗКПО на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО /за начислени данъчни амортизации/ със сумата от 104 906.15 лв. в намаление. Констатирано е, че ревизираното лице е преобразувало счетоводния финансов резултат. С ИПДПОЗЛ № Р-22221020003685-040-004/19.02.2021 г., връчено на 19.02.2021 г. от ревизираното дружество е изискана информацията относно установена разлика между информацията в ДАМПл и сумата, с която е преобразуван счетоводния финансов резултат на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО. От страна на дружеството не са представени нито справки, нито обяснения, нито документи. В тази връзка на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО за 2017 г. е преобразуван счетоводният финансов резултат за 2017 г. в размер на 104 331.35 лв.

Установено е, неправилно преобразуване на счетоводния резултат от ревизираното дружество в ГДД за 2017 г. в посока увеличение на основание чл. 42, ал. 1, 5 и 8 от ЗКПО със сумата в размер на 107 916.25 лв. В хода на ревизията е констатирано, че в ГДД по чл. 92 от ЗКПО на основание чл. 42, ал. 1, 5 и 8 от ЗКПО със сумата в размер на 107 916.25 лв. от страна на ревизираното дружество е преобразуван счетоводният му финансов резултат. От дневник главната книга възнаграденията на съдружниците по договорите за управление и контрол /ДУК/ и задължителните осигурителни вноски по тях е установено, че същите се отчитат по Счетоводна сметка 492 „Разчети“ със съдружници. От представена оборотна ведомост за 2017 г. е констатирано, че салдото по Счетоводна сметка 492 „Разчети със съдружници“ в края на същата година е кредитно в размер на 82 518.10 лв., като е посочено, че това е сумата на неизплатените възнаградения за 2017 г. и

задължителните осигурителни вноски по тях. В тази връзка на основание чл. 42, ал. 1, 5 и 8 от ЗКПО е извършено увеличение на финансовия счетоводен резултат в посока увеличение със сумата от 82 518.10 лв.

Констатирано е неправилно преобразуване на счетоводния резултат от страна на ревизираното дружество в ГДД за 2017 г. в посока намаление на основание чл. 42, ал. 4 и чл. 42, ал. 6 от ЗКПО със сумата от 167 500.00 лв.

В ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. на основание чл. 42, ал. 4 и чл. 42, ал. 6 от ЗКПО /за непризнати разходи по чл. 42, ал. 1 и ал. 5 от ЗКПО/ със сумата от 167 500.00 лв. в намаление ревизираното дружество е извършило преобразуване на счетоводния финансов резултат. От страна на ревизираното лице в тази връзка с писмо от 28.10.2017 г. е представена справка за преобразуване на счетоводния финансов резултат за 2017 г. Независимо от това, обаче ревизиращите органи са приели, че в същата не се съдържа конкретна информация по какъв начин е формирана всяка сума, участваща в преобразуване на счетоводния финансов резултат и документална обосновка за това. В тази връзка с ИПДПОЗЛ № Р-22221020003685-040-004/19.02.2019 г., връчено на ревизирания субект на 19.02.2021 г. е изискано да посочи как е формирана сумата от 167 500.00 лв. за 2017 г. Независимо от това не са представени нито справки, документи и обяснения. В тази връзка на основание чл. 42, ал. 4 от ЗКПО е извършено намаление на счетоводния финансов резултат за данъчни цели със сумата от 141 555.95 лв.

След приспадане на данъчна загуба от предходни години по реда на чл. 70 от ЗКПО в размер на 131 190.89 лв., в т.ч. данъчна загуба от 2013 г. 108 553.02 лв. и от 2014 г. - 22 637.87 лв., е определен нулев данъчен финансов резултат.

2. За данъчен период 2018 г. от „Триотурист“ ЕООД е подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 0300И060775/11.03.2019 г. Декларирана е счетоводна загуба, в размер на 39 708.82 лв. и нулев данъчен финансов резултат.

С РА е извършено преобразуване на финансовия резултат, както следва:

- на основание чл. 42, ал. 1, ал. 5 и ал. 8 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат в посока увеличение със сумата от 173 249.13 лв., вместо извършеното увеличение от ревизираното лице със сумата от 199 346.48 лв.;

- на основание чл. 43, ал. 1 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат в посока увеличение със сумата от 47 512.62 лв., вместо извършеното увеличение от ревизираното лице със сумата от 35 568.84 лв.;

- на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат в посока намаление със сумата от 89 999.58 лв., вместо извършеното намаление от ревизираното лице със сумата от 90 574.18 лв.;

- на основание чл. 42, ал. 4 и ал. 6 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат в намаление със сумата от 82 518.10 лв., вместо извършеното намаление от ревизираното лице със сумата от 99 532.70 лв.

След приспадане на данъчна загуба от предходни години /2014 г./ по реда на чл. 70 от ЗКПО в размер на 107 127.61 лв., е определен нулев данъчен финансов резултат, както и остатък за приспадане от данъчна загуба за 2014 г. в размер на 46 047.21 лв. и пълният размер на данъчната загуба за 2015 г.

В хода на ревизията е установено неправилно преобразуване на счетоводния резултат от ревизираното лице в ГДД за 2018 г. в посока намаление на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с 90 574.18 лв. От страна на ревизирания субект е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО /за начислени данъчни амортизации/ със сумата от 90 574.18 лв. в намаление, в която е отразено преобразуване на счетоводния финансов резултат. От представен Данъчен амортизационен план е установено, че годишните данъчни амортизации за 2018 г. са

в размер на 89 999.38 лв. С ИПДПОЗЛ № Р-22221020003685-040-004/19.02.2021 г., връчено на 19.02.2021 г. от страна на ревизираното лице е изискана информацията относно установената разлика между информацията в Данъчен амортизационен план и сумата, с която е преобразуван счетоводния финансов резултат на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО. От страна на ревизираното лице не са представени изисканите документи. В тази връзка на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО е преобразуван счетоводния финансов резултат със сумата в размер на 89 999.38 лв.

Установено е неправилно преобразуване на счетоводния резултат от ревизираното лице за 2018 г. в посока намаление на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с 90 574.18 лв. От страна на ревизираното лице в подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО /за начислени данъчни амортизации/ със сумата от 90 574.18 лв. в намаление, от страна на ревизираното дружество е преобразуван счетоводния финансов резултат. С ИПДПОЗЛ № Р-22221020003685-040-004/19.02.2021 г., връчено на 19.02.2021 г. от ревизираното лице е изискана информацията относно установената разлика между информацията, отразена в Данъчния амортизационен план и сумата, с която е преобразуван счетоводния финансов резултат на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО. В тази връзка на основание на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО е финансовият счетоводен резултат е преобразуван със сумата в размер на 89 999.38 лв.

Неправилно преобразуване на счетоводния резултат от ревизираното лице в ГДД за 2018 г. в посока увеличение на основание чл. 42, ал. 1, 5 и 8 от ЗКПО с 199 346.48 лв. това е установено от подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО. От Дневник „Главна книга“ е установено, че възнагражденията на съдружниците по договорите за управление и контрол и задължителните осигурителни вноски по тях се отчитат по сметка 492 „Разчети със съдружници“. От представена оборотна ведомост за 2018 г. е установено, че салдото по Счетоводна сметка 492 „Разчети със съдружници“ в края на същата година е кредитно в размер на 173 249.13 лв. Посочено е, че това е сумата на неизплатените възнаграждения за 2018 г. и задължителните осигурителни вноски по тях. В тази връзка на основание чл. 42, ал. 1, 5 и 8 от ЗКПО е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат в посока увеличение за данъчни цели със сумата от 173 249.13 лв.

Неправилно преобразуване на счетоводния резултат в ГДД за 2018 г. в посока намаление на основание чл. 42, ал. 4 и чл. 46, ал. 6 от ЗКПО със сумата в размер на 99 532.70 лв. Това е установено от подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. От дружеството е представена справка за преобразуване на С. за 2017 г., като от страна на органите по приходите е установено, че в нея не се съдържа конкретна информация по какъв начин е формирана всяка сума, участваща в преобразуване на счетоводния финансов резултат и документална обосновка за това. Във връзка с тази неяснота с ИПДПОЗЛ № Р-22221020003685-040-004/19.02.2021 г., от ревизираното лице е изискано да се посочи как е формирана сумата в размер на 99 532.70 лв. в 2018 г. От страна на дружеството не са представени изисканите документи. Установено е, че възнагражденията на съдружниците по договорите за управление и контрол и задължителните осигурителни вноски по тях се отчитат в Счетоводна сметка 492 „Разчети със съдружници“. От представена оборотна ведомост за 2018 г. е установено, че ревизираното дружество е извършило отчитане на следните движения по Счетоводна сметка „Разчети със съдружници“: начално салдо – 82 516.10 лв., дебитен оборот – 99 268.97 лв., кредитен оборот – 190 000.00 лв. и крайно салдо кредит – 173 249.13 лв. В тази връзка на основание чл. 42, ал. 4 от ЗКПО от страна на приходната администрация е извършено намаление на счетоводния финансов резултат за данъчни цели със сумата в размер на 82 518.10 лв.

В хода на ревизията е установено и не е предмет на спор, че дейността на „Триотурист“ ЕООД е финансирана, освен от получените приходи, и от получен заем от „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД, в който поръчители са съдружниците, т.е. гарантиран е от свързани лица.

От представена главна книга за 2018 г. е констатирано, че по дебита на Счетоводна сметка 621 „Разходи за лихви“ срещу кредитиране на Счетоводна сметка 496 „Разчети за лихви“ е отчетена сумата от 70 920.08 лв., представляващи лихви по получени заеми от ревизираното дружество.

При направена проверка в баланса на ревизираното дружество се установява, че размерът на собствения капитал към 01.01.2018 г. е 960 000.00 лв. и съответно на 31.12.2018 г. е 1 048 000.00 лв. Сумата на привлечения капитал, съгласно даденото определение с разпоредбата на §1, т. 20 от Допълнителните разпоредби на ЗКПО към 01.01.2018 г. е в размер на 1 952 000.00 лв. и към 31.12.2018 г. е в размер на 1 738 000.00 лв.

На основание чл. 43, ал. 1 вр. ал. 2 вр. ал. 6 от ЗКПО, от страна на приходната администрация е установено, че стойността, получена в резултат на приложимата формула по чл. 43, ал. 1 от ЗКПО е положителна величина в размер на 47 512.62 лв., която сума е увеличен счетоводния финансов резултат. В тази връзка от страна на приходната администрация е коригирана посочената от ревизираното лице сума в увеличение на счетоводния финансов резултат, на основание чл. 43, ал. 1 в размер на 47 512.62 лв., вместо отразената от жалбоподателя сума в размер на 35 568.84 лв. Предвид установените корекции на финансовия резултат и декларираните данни за 2018 г. данъчният резултат е печалба в размер на 107 127.61 лв.

3. За данъчен период 2019 г. от „Триотурист“ ЕООД е подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 2210И0791194/30.06.2020 г., с която е деклариран счетоводен резултат – счетоводна печалба от 2 122 449.55 лв. – отчетени приходи в размер на 6 293 168.40 лв., както и разходи в размер на 4 170 718.85 лв. Констатирано е, че този финансов резултат е преобразуван от ревизираното дружество по следния начин: увеличения общо в размер на 232 403.51 лв. в това число – 232 403.51 лв. на основание чл. 26, т. 6 от ЗКПО; Намаления общо в размер на 364 494.94 лв., в това число – 173 000.00 лв. на основание чл. 42, ал. 1, 5 от ЗКПО, 122 347.96 лв. на основание чл. 26, т. 6 от ЗКПО и 69 146.98 лв. на основание чл. 70, ал. 1 от ЗКПО.

След извършено преобразуване декларираният финансов резултат е установена данъчна печалба в размер на 1 990 358.12 лв. По тази ГДД, декларираният от ревизираното дружество корпоративен данък е в размер на 199 035.81 лв.

С подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО вх. № 2210И813075/30.09.2020 г., от страна на ревизираното лице е деклариран счетоводен финансов резултат: Счетоводна печалба от 1 301 618.86 лв., отчетени приходи в размер на 6 474 479.54 лв., разходи в размер на 5 172 860.68 лв. Установено е, че този финансов резултат е преобразуван от ревизираното лице по следния начин: Увеличения общо в размер на 1 514 418.13 лв., в това число – 71 600.68 лв. на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО; 837 471.39 лв. на основание на чл. 66, ал. 1 от ЗКПО; 372 742.55 лв. на основание чл. 42, ал. 1, 5 и 8 от ЗКПО; 35 568.84 лв. на основание чл. 43, ал. 1 от ЗКПО; 232 603.51 лв. на основание чл. 26 от ЗКПО; 200.00 лв. на основание чл. 26, т. 1 и т. 2 от ЗКПО; 232 403.51 лв. на основание чл. 26, т. 6 от ЗКПО. Намаления общо в размер на 1 671 390.07 лв. в това число: 71 121.66 лв. на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО; 839 961.72 лв. на основание чл. 66, ал. 2 от ЗКПО; 135 490.55 лв. на основание чл. 42, ал. 1, 5 от ЗКПО; 133 593.73 лв. на основание на чл. 43, ал. 2 от ЗКПО; 122 347.96 лв. на основание чл. 27, ал. 1 от ЗКПО и 368 874.45 лв. на основание чл. 70, ал. 1 от ЗКПО. След данъчното преобразуване декларираният финансов резултат е данъчна печалба в размер на 1 144 646.92 лв., като декларирания в ГДД корпоративен данък

за 2019 г. е в размер на 114 464.69 лв.

В тази връзка с ИПДПОЗЛ № Р-22221020003685-040-004/19.02.2021 г., от ревизираното лице е изискана информацията относно причините, довели до подаване на коригираща ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. От страна на ревизирувания субект не е представена изисканата информация.

От страна на приходната администрация е установено, че за 2019 г. от страна на ревизираното лице не е начислен и внесен авансов данък по ЗКПО. От подадената ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. от страна на ревизираното лице е установено, че същото не е декларирало прогнозна данъчна печалба и размер на авансовите вноски за 2019 г. Констатирано е, че по ГДД, декларираният от лицето корпоративен данък е в размер на 114 464.69 лв., предвид деклариран данъчен резултат данъчна печалба в размер на 1 144 646.92 лв., както и че декларираният годишен корпоративен данък не е внесен от задълженото лице.

По отношение на авансовите вноски: за 2019 е посочено, че дружеството е следвало да извърши тримесечни авансови вноски на основание чл. 85 от ЗКПО. За 2018 г. е установено, че за 2018 г. „Триотурист“ ЕООД с вх. № 0300И0607775/11.03.2019 г. са декларирани нетни приходи от продажби в размер на 414 650.77 лв., като в декларацията е декларирано, че ще извърши тримесечни авансови вноски, но без посочен размер. Констатирано е, че такива през 2019 г. не са правени от ревизираното дружество. В тази връзка на основание чл. 87 от ЗКПО от страна на ревизиращите органи са определени тримесечни авансови вноски за 2019 г. в размер на 28 616.17 лв. На основание чл. 90, ал. 2 от ЗКПО от страна на ревизиращите органи са определени лихви за забава за ненаправените в срок тримесечни авансови вноски – първо тримесечие от 16.04.2019 г. до 31.12.2019 г. в размер на 2 066.89 лв., за второ тримесечие – от 16.07.2019 г. до 31.12.2019 г. лихва в размер на 1 343.48 лв. и за трето тримесечие от 16.12.2019 г. до 31.12.2019 г. и лихва в размер на 127.19 лв. Или общ размер на начислените лихви за закъснение за ненаправените вноски по ЗКПО в размер на 3 537.56 лв.

Установени разходи за възнаграждение на едноличния собственик на капитала дружеството, представляващи скрито разпределение на печалбата. Установено е, че през 2019 г. на едноличния собственик на капитала на дружеството е начислена като възнаграждение сумата от 2 568 761.90 лв., в това число 68 761.90 лв. по Договор за управление и контрол и 2 500 000.00 лв. по решение на едноличния собственик на капитала на дружеството. Сумите са осчетоводени като разходи по дебитата на Счетоводна сметка 604/1 разходи за възнаграждения по договор за управление и контрол. С ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ вх. № 2210И813197/30.09.2020 г., от страна на И. Л. Х. е деклариран облагаем доход по трудови правоотношения от „Триотурист“ ЕООД в размер на 2 196 019.35 лв. В тази връзка за изясняване обстоятелствата, довели до начисляване на значителното възнаграждение извън това по договора за управление и контрол от ревизираното лице с ИПДПОЗЛ № Р-22221020003685-040-003/06.11.2020 г. е изискано да бъдат представени: договорите за управление и контрол, които са сключени с управителите на „Триотурист“ ЕООД през ревизирувания период и въз основа, на които на същите лица са начислявани и изплащани трудови възнаграждения; какви дейности са извършвани извън договорите за управление и контрол от управителите на „Триотурист“ ЕООД за периода от 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г., респективно по какъв начин е определено възнаграждението /Бонус 2019/ в размер на 2 500 000.00 лева; Справка за начисления и внесен по ЗДДФЛ върху горната сума от 2 500 000.00 лева; по какъв начин е изплащано месечното трудово възнаграждение – по банков и/или по касов път?

В отговор от страна на ревизираното дружество са представени следните

документи - Договор за управление и контрол, сключен с И. Л. Х. след преобразуване на дружеството в ЕООД; Протокол от 01.11.2019 г. за: Решение на едноличния собственик на капитала за определяне на бонус за 2019 г., в който са описани дейностите, за които е определен бонусът. Представени са още: Счетоводна справка по Счетоводна сметка 492 „Разчети със съдружници“ за периода от 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г.; писмено обяснение, съгласно което месечните възнаграждения по договора за управление и контрол са изплащани в брой, а бонусът по банков път.

От представения Договор за възлагане на управлението от 26.06.2019 г. е установено, че управлението е възложено на И. Л. Х., в качеството му на довереник, който приема възмездно и с грижата на добър търговец да управлява и представлява доверителя „Триотурист“ ЕООД за срок от 5 години. Със същия договор са определени задълженията на страните, а именно:

На доверителя:

- Да заплаща месечно възнаграждение в размер на 10 000.00 лв., като е уточнено, че при добри финансови резултати довереникът има право на допълнително възнаграждение. Независимо от горното довереникът има право да получава годишно възнаграждение /премия/, определена по решение на едноличния собственик на капитала от чистата печалба на дружеството за съответната година; месечното възнаграждение се заплаща до 30-о число на месеца, следващ месеца, за който се дължи, а годишната премия в срок до 30 април на следващата година;
- Да предостави на довереника възможност да ползва годишен платен отпуск от 20 работни дни;
- Да плаща на довереника разноските за пътувания извън седалището на дружеството в размер на командировъчните пари;
- Да осигурява довереника за социални рискове в съответствие с действащото законодателство.

На довереника:

- Да осъществява оперативно управление на дружество и да го представлява пред трети лица;
- Да организира дейността на дружеството и да осигурява стопанисване на имуществото му съгласно одобрена бизнес-програма;
- Да полага грижата на добър търговец за дейността и имуществото на дружеството;
- Да сключва и прекратява трудови договори с работниците и служителите на дружеството, да определя трудовите им възнаграждения;
- Да не разгласява сведения, които представляват производствена и търговска тайна;
- Да не извършва конкурентна дейност по смисъла на чл. 142 от Търговския закон /ТЗ/ за срока на действие на договора и две години след прекратяването му.

С Протокол от заседание на едноличния собственик на капитала на „Триотурист“ ЕООД от 01.11.2019 г. е прието решение, с което се определя на едноличния собственик на капитала и управител - И. Л. Х. да бъде изплатено бонус възнаграждение в размер на 2 500 000.00 лв., с оглед постигнатите резултати в дейността на дружеството за периода месеци юни – октомври 2019 г., а именно:

- покриване на всички съществуващи просрочени задължения на дружеството към трети лица;
- погасяване на всички кредитни експозиции към „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД и предсрочно погасяване на главница по кредит към същата банка;
- погасяване на всички изискуеми и просрочени публични задължения към НАП и задължения за местни данъци и такси към [община];
- вдигане на всякакви обезпечителни мерки спрямо дружеството, наложени от НАП и частни съдебни изпълнители;
- прекратяване на всички изпълнителни производства – текущи и не заличени поради

давност;

- заличаване на съществуващи вписвания в Агенцията по вписванията, ЦРОЗ и други институции, за които са отпаднали основанията;

- стабилизиране и оптимизация на финансовите резултати на дружеството чрез продажбата на недвижими имоти, собственост на дружеството.

Видно от представените документи, управителят на ревизираното дружество е извършвал дейност по управление на „Триотурист“ ЕООД, където той е едноличен собственик на капитала. За тази дейност му е начислявано възнаграждение в размер на 10 000,00 лв. месечно по договор за управление и контрол.

Ревизиращите са достигнали до извод, че изброените като постигнати резултати в дейността на дружеството за периода м. Юни 2019 г. – м. Октомври 2019 г. в протокола от 01.11.2019 г. са последица от осъществена продажба на собствения на дружеството недвижим имот – хотелски комплекс „Х. парк“. За продажбата са издадени НА № 1, Нотариален акт № 8, т. VIII, рег. № 11162, дело № 1138 от 11.10.2019 г. и издадените фактури на клиента „Би Ес Ей“ ООД № 1423/03.10.2019 г. за получен аванс във връзка със сделката от 200 000.00 евро, Фактура № 1424/14.10.2019 г. за продажбата на поземлените имоти – УПИ, Фактура № 1425/14.10.2019 г. за продажбата на сградите в имота и Фактура № 1426/24.10.2019 г. за продажбата на оборудване и обзавеждане по описи, намиращи се в хотелския комплекс.

Прието е, че изброените в протокола постигнати резултати са от дейности, залежали в договора за управление и контрол. Прието е, че в случая липсват данни в какво повече от задълженията по договора е направил награждения със сумата от 2 500 000.00 лв. управител на ревизираното дружество, предвид, че продажната цена е близка до данъчната оценка на имота. От договора е установено, че в договора за управление и контрол, годишната премия се определя по решение на едноличния собственик като % от чистата годишна печалба на дружеството. Установено е, че липсва информация какво се включва в понятието „чиста годишна печалба“, респективно каква е връзката между размера на % на годишната премия и размера на чистата годишна печалба на дружеството. Посочено е, че за 2019 г. от страна на ревизираното лице е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО на 30.06.2020 г., с която е декларирана годишна данъчна печалба в размер на 1 990 358.12 лв. С подадена коригираща данъчна декларация от 30.09.2020 г. е определена годишна данъчна печалба в размер на 1 144 646.92 лв. Прието е от страна на органите по приходите, че към 30.06.2020 г., че ревизираното лице не е било наясно с размер на годишната данъчна облагаема печалба, която ще декларира за 2019 г.

От представена счетоводна справка е установено, че по Счетоводна сметка 492 „Разчети със съдружници“ за 2019 г. е отразено начисляване на бонуса на управителя, като е дебитирана сметка 6041 „Разходи за трудови възнаграждения“ срещу кредитиране на сметка 492 „Разчети със съдружник И. Х.“ със сумата от 2 500 000.00 лв.

Констатирано е, че начисляването на дължимия данък по ЗДДФЛ върху бонуса на управителя е отразено по дебит Счетоводна сметка 492 „Разчети със съдружник И. Х.“ срещу кредитиране на Счетоводна сметка 454 „Разчети по Закона за данъци върху доходите на физическите лица“ със сумата от 250 000.00 лв. Видно от годишната оборотна ведомост за 2019 г. Счетоводна сметка 454 „Разчети по ЗДДФЛ“ е с кредитно салдо към 31.12.2019 г в размер на 251 393.51 лв. От представената счетоводна справка по Счетоводна сметка 492 „Разчети със съдружници /И. Х./“ е констатирано, че за м. 12.2019 г е осчетоводена като изплатена сумата от 1 877 257.45 лв. със следната стопанска операция: Дебит сметка 454 „Разчети по ЗДДФЛ“ срещу кредит на сметка 499 „Други кредитори/И. Х./“, а като основание е посочено

„прихващане ДУК със заеми“.

От друга страна, в хода на ревизията е установено, че при продажбата на хотелския комплекс са ползвани услугите на адвокат М. Д. М.. С договор за правна услуга и съдействие от 10.08.2019 г. „Триотурист“ ЕООД е възложило на адвокат М. Д. М. от С. адвокатска колегия, във връзка с продажба на собствения на дружеството хотел „Х. парк“, к.к. „Златни пясъци“, да окаже необходимото правно съдействие и консултации, свързани със заличаване на възбрани, ипотечи, запори, погасяване на публични задължения, съдействие пред ЧСИ и ДСИ, търговски банки, Търговски регистър, Имотен регистър, публичен изпълнители, снабдяване с документи, изготвяне предварителен договор, нотариален акт за продажба, прекратяване на договор за наем и анекси, както и всякакви други фактически и правни действия, обхващащи в пълнота сделката по продажба.

За тези услуги на адвокат М. е определено възнаграждение в размер на 50 000.00 лв., платими по посочена от него банкова сметка в срок до 10.11.2019 г. Сумата от 50 000,00 лв. е осчетоводена като разход по дебита на Счетоводна сметка 602 „Разход за външни услуги“. Установено е, че в решението на едноличния собственик на капитала за определяне на бонуса на управителя на дружеството и в договора за правна услуга и съдействие сключен между „Триотурист“ ЕООД и адвокат М. се съдържат едни и същи дейности.

Ревизиращият екип е приел, че сумата от 2 500 000.00 лв. превишава значително обичайните пазарни нива, това е близо S от получената стойност на дружеството за продажбата на собствения му недвижим имот. В тази връзка е прието, че начисленият бонус в полза на управителя и едноличен собственик на капитала на „Триотурист“ ЕООД сума в размер на 2 500 000.00 лв. по своята същност представлява скрито разпределение на печалбата по смисъла на т.5, § 1 на ДР на ЗКПО. На основание чл. 26, т. 11 от ЗКПО със сумата от 2 500 000.00 лв. е увеличен финансовия резултат за данъчни цели.

От подадена в ГДД по чл. 92 от ЗКПО е установено, че ревизираното дружество на основание чл. 42, ал. 1, 5 и 8 от ЗКПО със сумата в размер на 372 742.55 лв. в увеличение е преобразувало счетоводния финансов резултат. Констатирано е, че това е сумата, която не е изплатена на едноличния собственик на капитала в края на годината. Във връзка с извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат с пълния размер на начисления бонус на управителя и едноличен собственик на капитала на ревизираното дружество в размер на 2 500 000.00 лв., е прието че като част от тази сума 372 742.55 лв. не следва да участва в данъчното преобразуване на счетоводния финансов резултат. Посочено е, че по този начин не се допуска увеличаване на счетоводния финансов резултат два пъти с една и съща сума: от страна на ревизираното лице с подадена ГДД и от страна на ревизиращите органи по време на ревизията.

Установено е неправилно преобразуване на счетоводния резултат от ревизираното лице в ГДД за 2019 г. в посока намаление със сумата от 133 593.73 лв. на основание чл. 43, ал. 2 от ЗКПО. От подадената от ревизирания субект ГДД по чл. 92 от ЗКПО е установено, че на основание чл. 43, ал. 2 от ЗКПО в посока намаление със сумата от 133 593.73 лв. е преобразуван счетоводния финансов резултат. В хода на ревизията за 2018 г. е установено, че в ГДД по чл. 92 от ЗКПО, от страна на ревизираното лице е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат на основание чл. 43, ал. 1 от ЗКПО в по-малко от следващата се сума. В справка е определена сумата, с която е следвало да бъде увеличен счетоводния финансов резултат на основание чл. 43, ал. 1 от ЗКПО в размер на 47 512.62 лв. В петте години преди 2019 г. при извършени ревизии е установено увеличение на счетоводния финансов резултат на основание чл. 43, ал. 1 от ЗКПО в следните размери: за 2014 г.

– 5 867.30 лв.; за 2015 г. – 5 378. 47 лв.; за 2016 г. – 11 734,96 лв.; за 2017 г. в размер на 75 044.16 лв. и за 2018 г. в размер на 47 512.62 лв. Прието е, че общият размер на разходите за лихви, с който следва да бъде намален декларирания счетоводен финансов резултат на ревизираното лице на основание чл. 43, ал. 2 от ЗКПО е 145 537.51 лв.

Установено неправилно преобразуване на счетоводния резултат от ревизираното лице в ГДД за 2019 г. в посока намаление със сумата от 839 961.72 лв. на основание чл. 66, ал. 2 от ЗКПО. От ГДД по чл. 92 от ЗКПО е установено, че на основание чл. 66, ал. 2 от ЗКПО /данъчна стойност на активи, отписани от данъчно амортизационния план/ със сумата в размер на 839 961.72 лв. в намаление от страна на ревизираното лице е преобразуван счетоводния финансов резултат. В хода на ревизията за 2017 г. и 2018 г. е установено, че в ГДД по чл. 92 от ЗКПО, от страна на ревизираното лице е намален счетоводния финансов резултат на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО в повече от начислените в данъчно амортизационния план със сумата в размер на 1 149.40 лв., в това число: 574.60 лв. за 2017 г., отчетените данъчни амортизации са в размер на 104 906.15 лв. вместо със сумата от 104 331.55 лв., каквато се сумата по данъчно амортизационния план; 574.80 лв. за 2018 г., отчетените данъчни амортизации са в размер на 90 574.18 лв. вместо с 89 999.38 лв., каквато е сумата по данъчно амортизационния план. В тази връзка е прието, че с разликата от 1 149.40 лв. следва да бъде увеличена данъчната стойност на активите, посочена в ГДД за 2019 г., предвид, че намаляването на данъчните амортизации през 2017 г. и 2018 г. води до увеличаване на данъчната стойност на активите при тяхното отписване от данъчно амортизационния план. Установената сума за намаление на счетоводния финансов резултат на основание чл. 66, ал. 2 от ЗКПО в хода на ревизията е в размер на 841 111.12 лв.

Прието е, че от установения данъчен финансов резултат за 2019 г. преди приспадане на данъчни загуби – данъчна печалба е в размер на 3 627 685.64 лв. се приспадат данъчните загуби от миналата година общо в размер на 194 444.02 лв., в това число остатъка от данъчната загуба за 2014 г. в размер на 102 047.21 лв. и пълният размер на данъчната загуба за 2015 г. от 92 396.81 лв.

С РА е извършено преобразуване на финансовия резултат, както следва:

- на основание чл. 26, т. 11 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат в увеличение със сумата от 2 500 000,00 лв., представляващи изплатен бонус на едноличния собственик на капитала на дружеството, третирана като скрито разпределение на печалбата;
- във връзка с извършеното преобразуване на финансовия резултат по повод изплатения бонус на управителя, не е признато извършеното от ревизираното лице преобразуване в посока увеличение, на основание чл. 42 ал. 1, ал. 5 и ал. 8 от ЗКПО със сумата от 372 742,55 лв., отразяваща неизплатената част от начисления бонус на управителя;
- във връзка с неправилно преобразуване на финансовия резултат на дружеството в посока намаление със 133 593,73 лв., вместо със сумата от 145 537,51 лв.;
- на основание чл. 66 ал. 2 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат в посока намаление със сумата на отписаните от данъчно амортизационния план активи в размер на 841 111,12 лв., вместо извършеното намаление от ревизираното лице със сумата от 839 961,72 лв.;

След приспадане на данъчна загуба от предходни години по реда на чл. 70 от ЗКПО в размер на 138 444,02 лв., в т.ч. данъчна загуба от 2014 г. 46 047,21 лв. и пълният размер от 2015 г. - 92 396,81 лв., е определен данъчен финансов резултат печалба в размер на 3 489 241,62 лв. и дължим корпоративен данък за 2019 г. в размер на 348 924,16 лв. при деклариран от ревизираното лице данък в размер на 114 464,69 лв.

На основание чл. 175 от ДОПК за невнесения в срок корпоративен данък е начислена лихва.

II. В частта по ЗДДС:

1. Доначислен ДДС за неотчетени продажби:

При извършена съпоставка на данните от подадените финансови отчети от регистрирани електронни касови апарати с фискална памет (ЕКАФП) с постоянна връзка с НАП, разположени в отделните обекти в хотелски комплекс „Х. парк“, от страна на органите по приходите е установено, че част от отчетените продажби през ЕКАФП – общо в размер на 9 777,85 лв. не са отразени в подадените Справки-декларации по ЗДДС за данъчните периоди, в които ревизираното лице е стопанисвало хотелския комплекс (м. Ю. 2017 г. – м. Септември 2017 г.).

На основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 118, ал. 1 от ЗДДС е начислен ДДС за неотчетени продажби от фискални устройства, като е прието, че данъкът е включен в размера на отчетените стойности по ЕКАФП, както следва: за м. Ю. 2017 г. - в размер на 80,16 лв., за м. Август 2017 г. - в размер на 387,71 лв. и за м. Септември 2017 г. - в размер на 1 161,78 лв.

2. Отразени в дневника за продажби кредитни известия /КИ/:

Констатирано е, че ревизираното дружество неправилно е отразило в дневника за продажби за м. 10.2019 г. КИ № [ЕГН]/25.10.2019 г. за неувоен аванс от „Гоу Ту Холидей“ ООД с данъчна основа 59 484.88 лв. и ДДС 5 353.64 лв. КИ не е отразено в дневника за покупки от клиента „Гоу Ту Холидей“ ООД. Освен това ревизираното лице не е представило платежен документ за върната сума в размер на 64 834,52 лв. Върнатата сума, за която има платежно нареждане от 08.07.2019 г. е в размер на 20 000.00 лв., поради което е прието, че именно за тази сума е следвало да се издаде кредитно известие за данъчен период м. Ю. 2019 г. към „Гоу Ту Холидей“ ООД, в т.ч.: данъчна основа в размер на 16 666.67 лв. и ДДС в размер на 3 333.33 лв. Формиран е извод, че с разликата от 2 020,31 лв. /5 353,64 - 3 333,33/ ревизираното лице неправомерно е намалило дължимия ДДС за данъчен период м. Октомври 2019 г.

С оглед на изложеното, за данъчен период м. 07.2019 г. е установен резултат ДДС за възстановяване в размер на 2 299.41 лв., при деклариран от дружеството ДДС за внасяне в размер на 1 033.92 лв., а за м. Октомври 2019 г. е установен резултат ДДС за внасяне в размер на 20 533.36 лв., при деклариран от дружеството ДДС за внасяне в размер на 15 179.72 лв.

На основание чл. 175 от ДОПК за невнесените в срок задължения за ДДС са начислени лихви общо в размер на 921.31 лв.

Недоволен от издадения РА, жалбоподателя го е оспорил по административен ред и с Решение № 1289/23.08.2021 г. на Директор на Дирекция ОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП, същият е потвърден в оспорената част.

В хода на съдебното производство е допусната съдебно-счетоводна експертиза, с вещо лице П. Д. К., която е даде заключение по следните задачи:

1. Правилно ли е водено счетоводството на дружеството за ревизирания период, съгласно изискванията на ЗСч и приложимите счетоводни стандарти?;

2. Да изчисли счетоводната и данъчната печалба на дружеството за ревизирания период по години, съгласно подадените ГДД на жалбоподателя, да обясни налага ли се извършването на корекции и по какви причини от счетоводна страна?

По първия въпрос, вещото лице е посочило въз основа на представените счетоводни документи по делото и извършени корекции на финансовия резултат, че не може да даде положителен отговор относно правилността на воденото счетоводство на дружеството за ревизирания период, съгласно изискванията на ЗСч

и приложимите счетоводни стандарти.

По втория въпрос относно приложението на разпоредбите на ЗКПО за 2017 г., 2018 г. и 2019 г., ССЧЕ е потвърдила извършените преобразувания на декларирания финансов резултат за 2017 г., 2018 г. и 2019 г., като е посочено, че същите са правилно извършени от органите по приходите. В заключение е посочено, че от така описаните данни се установява данъчен финансов резултат за 2019 г., преди приспадане на данъчни загуби - данъчна печалба в размер на 3 627 685.64 лв., от които следва да се приспаднат данъчните загуби от предходни години общо в размер на 194 444.02 лв., в това число: остатъка от данъчната загуба за 2014 г. в размер на 102 047.21 лв. и пълният размер на данъчната загуба за 2015 г. от 92 396.81 лв. Посочено е, че начислените лихви са изчислени в съответствие с относимите разпоредби /чл. 84 и чл. 85 от ЗКПО и чл. 175 от ДОПК/.

Съдът ще коментира приетото и неоспорено експертно заключение в хода на настоящето съдебно производство при излагане на правните си изводи.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му, дори и да не са наведени доводи за неговата нищожност. За валидността на акта Съдът следи служебно и в тази връзка намира оспореният ревизионен акт за нищожен, съображенията за това са следните:

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията.

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, но дори и наличието на такива не е в състояние да доведат до отмяна на РА на това основание предвид задължението на Съда да разреши спора по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК ревизията може да се възлага от: т.1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; или т.2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор – за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. От представените по делото Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. и Заповед № РД-84-2200-995/16.10.2020 г., издадени от Директор на ТД на НАП [населено място], следва изводът, че първоначалната ЗВР и последващата ЗИЗВР са издадени от компетентни за целта органи на приходната администрация – М. С. Х. и Г. И. М. /л.24-26/. Представени са и доказателства относно компетентността на решаващия административен орган – Заповед № ЗЦУ-1891/21.05.2021 г., съгласно която Е. С. П., на длъжност заместник-директор в Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП на [населено място] да замества при отсъствие титуляра Т. Й. Т., ИД Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място] и Заповед №

7335/08.08.2021 г., с която на Т. Й. Т., ИД Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място] е разрешено да ползва платен годишен отпуск считано от 23.08.2021 г. до 27.08.2021 г. /л.18-19/.

РД съдържа подробни правни и фактически основания, както и опис на доказателствата към него, съответни на изискванията по чл. 117, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за срока на издаването и съдържанието му. РД, ведно с допълнителните документи, доказателства и приложения, е връчен на лично на ревизираното лице. От значение за процесния случай е, че не е възпрепятствано правото на защита на ревизираното лице и на възможността му да подаде възражение срещу РД, което ревизираното лице не е сторило.

РА отговаря на изискванията за съдържание по чл. 120, ал. 1 от ДОПК предвид препращането към мотивите на РД изцяло. РД и РА са издадени от компетентни органи, такива на които е възложено извършването на ревизията, по силата на което са компетентни по издаването на РД, както и по силата на изричното оправомощаване за издаването на РА, извършено от компетентен орган.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели.

Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл.3, т.35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ.

Съгласно чл. 4 ЗЕДЕУУ, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл.13 ЗЕДЕУУ електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл.16. Електронният подпис по ал.3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал.1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл.13, ал.1 ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл.3, т.10 от Регламент (ЕС) № 910/2014, а именно данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически

свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. Дефинициите за усъвършенстван електронен подпис и квалифициран електронен подпис съгласно чл.13, ал.3 и ал.4 ЗЕДЕУУ препращат към същия регламент и съгласно тях "усъвършенстван електронен подпис" означава електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в чл.26 от регламента: да е свързан по уникален начин с титуляря на подписа, да може да идентифицира титуляря на подписа, да е създаден чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярят на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол, и да е свързан с данните, които са подписани с него, по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях; а "квалифициран електронен подпис" означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. Квалифицираният електронен подпис има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл.26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. По делото са представени удостоверения, издадени от доставчика на удостоверителни услуги със съдържанието по чл.24, ал.1 ЗЕДЕУУ, обосновава извод за това, че заповедта за възобновяване на ревизия и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в чл.13, ал.3 ЗЕДЕУУ е въведена фикция за саморъчен подпис.

По делото са представени справки от публичните регистри на "Борика" АД за издадени електронни подписи и удостоверения за квалифициран електронен подпис на органите по приходите, подписали РА. Такива справки са приобщени и за лицата, издали ЗВР, ЗИЗВР и РД. Съдът намира, че тези доказателства не са необходими, предвид разпоредбата на чл.25, т.1 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила съгл. чл.52 от 01.07.2016 г., както и на чл.5, т.2, предл.2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО НА ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи, съгласно които правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. Т.е. доказателства за КЕП не следва да бъдат представяни, макар това да е сторено от ответника в настоящото производство, а освен това са събрани и служебно от Съда.

Според чл. 28, ал. 1 ЗЕДЕУУ (в посочената редакция) доставчикът на удостоверителни услуги води електронен регистър (база данни), в който публикува удостоверенията, които използва в дейността си като доставчик, издадените удостоверения и списъка на прекратените удостоверения. Последната разпоредба е доразвита в чл. 37, ал. 2 от Наредба за дейността на доставчиците на удостоверителни услуги, реда за нейното прекратяване и за изискванията при предоставяне на удостоверителни услуги, според която регистърът съдържа: 1. удостоверенията за квалифициран електронен подпис, които използва в дейността си като доставчик на удостоверителни услуги; 2. списък на издадените удостоверения за квалифициран електронен подпис; 3. списък на прекратените удостоверения; 4. удостоверения за време за представяне на електронен подпис, създаден за определен електронен документ, в случаите, когато такива се издават от доставчика на удостоверителни услуги; 5. информация по чл.28, ал.3 ЗЕДЕУУ. Следователно публичният електронен регистър на доставчика съдържа информацията относно действащите и прекратените удостоверения за квалифицираните електронни

подписи, издадени от същия.

Видно е от съдържащите се в делото справки – извлечения от информационната система, че лицата, подписали ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА с електронен подпис, са притежавали сертификат, издаден от В-Т. О. СА QES, с валидност за периода на подписване на документа. Освен това от публичния регистър, поддържан от доставчика на удостоверителни услуги и достъпен на адрес: <https://www.b-trust.org/bg>, може да се извърши проверка относно наличието на издадено удостоверение за квалифициран електронен подпис. Справката в този регистър показва, че към датата на РА подписаните го лица са притежавали издадени и валидни удостоверения за професионален електронен подпис.

От така представените преписи на хартиен носител, включително и от извършените справки в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, се установява, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис на органа, възложил ревизията, както и че органите по приходите, извършили ревизията, са притежавали валиден квалифициран електронен подпис към датите на издаване на РД и РА. От това се установява, че към датите на издаване на оспорения РА, заедно с приложените към него РД, ЗВР и ЗИЗВР, квалифицираните подписи са валидни и са издадени на органите по приходи, подписали електронните документи. Ето защо Съдът намира, че ЗВР, ЗИЗВР и РА са надлежно подписани.

Предвид гореизложеното Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма.

По приложението на материалния закон, Съдът намира следното:

I. В частта по ЗКПО:

1. По отношение на констатациите за 2017 г.:

От представените по делото доказателства, Решение № 1979/24.10.2019 г., постановено по административно дело № 1631/2018 г. по описа на Административен съд [населено място], както и от приетата в настоящето съдебно производство съдебно-счетоводна експертиза, Съдът намира за правилни и законосъобразни изводите на органите по приходите относно извършеното преобразуване на декларирания финансов резултат в увеличение на основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО с данъчната основа по Фактура № 4...769/23.01.2017 г., издадена от „Тенил“ ЕООД в размер на 23 000.00 лв. и Фактура № 4...50/24.04.2017 г., издадена от „Строй М 16“ ЕООД в размер на 33 000.00 лв. или общ размер на 56 000.00 лв.

Безспорно се установи по делото, че сделките по цитираните фактури са изследвани задълбочено относно ползвания данъчен кредит в хода на предходно извършена ревизия на „Триотурист“ ЕООД за задължения по ЗДДС за данъчен период от 01.04.2015 г. до 30.06.2017 г. и по ЗКПО за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г., приключила с РА № Р-03000317004895-091-001/15.02.2018 г., потвърден с влязло в сила Решение № 1979/24.10.2019 г., постановено по административно дело № 1631/2018 г. по описа на Административен съд [населено място], който има обвързваща доказателствена сила за Съда.

Съдът споделя изцяло изводите на органите по приходите за липса на реални търговски взаимоотношения между ревизираното лице и неговите контрагенти. Безспорно се установява, че доставките, предмет на фактурите, издадени от „Тенил“ ЕООД и „Строй М 16“ ЕООД води до извод за липса на реалност. От представените доказателства с ревизионната преписка не се установи такава. Видно от мотивите на Решение № 1979/24.10.2019 г., постановено по административно дело № 1631/2018 г. по описа на Административен съд [населено място], с което е потвърден като правилен и законосъобразен РА № Р-03000317004895-091-001/15.02.2018 г. и там

същите тези доказателства са обсъдени по отделно и в тяхната съвкупност, като е прието, че не доказват реално извършени доставки на услуги, документираните с горесцитираните фактури. Нещо повече, съгласно приетата по делото ССЧЕ правилно органите по приходите са извършили преобразуване на декларирания финансов резултат в посока увеличение на основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО с данъчна основа по фактурите, издадени от „Тенил“ ЕООД и „Строй М 16“ ЕООД в общ размер на 56 000.00 лв.

Съдът намира за правилни и законосъобразни изводите на приходната администрация относно преобразуване на финансовия резултат в посока увеличени на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО със сумата в размер на 166 586.93 лв. във връзка с отчетени от дружеството като други разходи по дебита на Счетоводна сметка 609 „Други разходи“ вземания поради изтичане на давностен срок в размер на 166 586.93 лв., в това число 154 363.81 лв. от Счетоводна сметка 498 „Други дебитори“. Както се установи, нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя не е представена справка кога са възникнали вземанията за всяка сума поотделно, респективно кога е изтекъл давностния срок, включително и доказателства в подкрепа на преобразуването на счетоводния финансов резултат.

Съгласно нормата на чл. 37, ал. 3 от ДОПК, Органът по приходите има право да изиска писмено от лицето представяне на доказателства по ал. 2 в определен от него срок, а съгласно чл. 37, ал. 2 от ДОПК - лицето е длъжно да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива. Разпоредбата на чл. 37, ал. 4 от ДОПК, определя, че в случай, че субектът не представи изискани по реда на ДОПК доказателства, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства.

Приложимата в процесния случай редакция на нормата на чл. 37, ал. 1 от ЗКПО, определя, че непризнатите за данъчни цели приходи и разходи от последващи оценки и от отписване на вземания по реда на чл. 34 се признават за данъчни цели най-рано в годината, в която настъпи едно от следните обстоятелства: 1. изтичане на три години за вземанията с тригодишен давностен срок или на 5 години за вземанията с петгодишен давностен срок от момента, в който вземането е станало изискуемо; 2. възмездно прехвърляне на вземането; 3. производството по несъстоятелност на длъжника е прекратено с утвърден оздравителен план, в който се предвижда непълно удовлетворяване на данъчно задълженото лице, непризнатите приходи и разходи се признават за данъчни цели само по отношение на намалението на вземането; 4. с влязло в сила съдебно решение е постановено, че вземането или част от него е недължимо, непризнатите приходи и разходи се признават за данъчни цели само по отношение на недължимата част от вземането; 5. преди изтичане на съответния срок по т. 1 вземанията са погасени по силата на закон; 6. при заличаване на длъжника, когато вземането или част от него е останало неудовлетворено признава се до размера на неудовлетворената част. Безспорно от страна на ревизираното дружество, нито в хода на административното производство, нито в хода на съдебното се представиха доказателства, удостоверяващи, че по отношение на отписаните вземания е настъпило поне едно от визираните в нормата на чл. 37, ал. 1 от ЗКПО обстоятелства. Отделно и приетата и неоспорена от страните в съдебния процес ССЧЕ, удостоверява, че правилно от страна на приходната администрация е извършено преобразуване на финансовия счетоводен резултат в посока увеличение на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО със сумата от 166 586.93 лв.

За правилни и законосъобразни, Съдът намира и изводите на органите по приходите относно неотчетените приходи от продажби за 2017 г. в общ размер на 8 148.21 лв. До същия извод е достигнало и вещото лице, видно от приетата по делото ССЧЕ. В хода на ревизията от извършена проверка на данни в ИС на НАП „Фискални устройства с дистанционна връзка“ на подадените от ревизираното лице фискални отчети е констатирано, че за ревизираните периоди до отдаване под наем на обектите в хотелски комплекс „Х. парк“ са отчетени приходи от продажби чрез ЕКАФП: за м. Ю. 2017 г. – в размер на 15 403.18 лв., за м. Август – в размер на 25 477.37 лв. и за м. Септември 2017 г. – в размер на 6 970.66 лв. Както от страна на органите по приходите, така и от страна на вещото лице е установено, че в подадените дневници за продажби към СД по ЗДДС за тези периоди, ревизираното дружество е включило следните финансови отчети за осъществени продажби по касов път – за м. Ю. 2017 г. общо в размер на 14 932.25 лв., за м. Август 2017 г. общо в размер на 23 151.11 лв. и за м. Септември 2017 г. – липса на включени отчети за продажби от регистрирани фискални устройства.

Съгласно ССЧЕ в случая са налице неотчетени приходи от продажби за 2017 г. в общ размер на 8 148.21 лв. Съгласно Счетоводен стандарт 18 „Приходи“, приходите се признават едновременно с извършените разходи за нея. Този счетоводен стандарт определя счетоводното третиране на приходите, получени от определени видове сделки и в определени случаи, както и тяхното признаване. Този вид счетоводен стандарт се прилага при отчитане на приходите при следните видове сделки и случаи: а/ продажбата на продукция и стоки; б) извършването на услуги; в) използването от други лица на активите на предприятието, които носят лихви, лицензионни възнаграждения, дивиденди и др. В този стандарт не се разглежда признаването на приходи от: а) договори за строителна дейност; б) лизингови договори; в) правителствени дарения и оповестяване на правителствена помощ; г) дивиденди, получени от инвестиции, отчитани по метода на собствения капитал съгласно СС 28 - Отчитане на инвестициите в асоциирани предприятия; д) промени в справедливата стойност на финансови активи и пасиви или разпродажбата им; е) промени в стойността на други текущи активи; ж) прираст на стадата, естествено увеличение на селскостопански и горски продукти; з) извличането на минерални вещества. Този счетоводен стандарт определя, че приходът се признава, когато: а) е вероятно предприятието да има икономическа изгода, свързана със сделката; б) сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена; в) направените разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделката, могат надеждно да бъдат измерени; г) приходите за всяка стр. 2 от 6 сделка се признават едно - временно с извършените за нея разходи (принцип на съпоставимост между приходите и разходите). 5.2. Приходът не се признава, когато разходите не могат да бъдат надеждно изчислени. При тези обстоятелства всяко получено плащане се признава за пасив (задължение). 5.3. Когато възникне неяснота по събирането на сума, която вече е включена в прихода от продажбата, несъбираната сума се признава за разход, а не като корекция на сумата на първоначално признатия приход.

Следователно правилно и законосъобразно е извършено преобразуване на декларирания резултат в увеличение на основание чл. 78 от ЗКПО.

Правилно и законосъобразно от страна на органите по приходите е извършено преобразуване на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО. Видно от доказателствата по делото, включително и от ССЧЕ се установи, че с подадена по реда на чл. 92 от ЗКПО ГДД, ревизираното дружество на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО /за начислени данъчни амортизации/ е извършило преобразуване на счетоводния финансов резултат с намаление със сумата от 104 906.15 лв. Нормата на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО,

определя, че при определяне на данъчния финансов резултат се признават годишните данъчни амортизации, определени по реда на тази глава. Нормата на чл. 52, ал. 1 от ЗКПО, определя, че данъчно задължените лица, които формират данъчен финансов резултат, изготвят и водят данъчен амортизационен план, в който отразяват всички данъчни амортизируеми активи. Ал. 2 на същата законова разпоредба, гласи, че данъчният амортизационен план е данъчен регистър, в който се отразява информацията, определена съгласно изискванията на тази глава, за процеса на придобиване, последващо водене, амортизиране и отписване на данъчните амортизируеми активи. И не на последно място от данъчно амортизационния план се получава информация за годишните данъчни амортизации, които се признават за данъчни цели.

Съгласно ССЧЕ, от представения от ревизираното лице данъчно амортизационен план е, че в него са отчетени годишни данъчни амортизации за 2017 г. в размер на 104 331.35 лв. Нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство от страна на дружеството-жалбоподател е представена информация относно установената в хода на ревизията разлика между данните в данъчно амортизационния план и сумата, с която е преобразуван счетоводния финансов резултат с годишната данъчна декларация. В тази връзка вещото лице е приело за правилно извършеното преобразуване на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО. При така установеното, Съдът счита, че РА и в тази част следва да се потвърди като правилен и законосъобразен.

Съдът намира за правилни и законосъобразни изводите на приходната администрация и по отношение на извършената промяна в декларираното преобразуване на финансов резултат в увеличение на основание чл. 42, ал. 1, ал. 5 и ал. 8 от ЗКПО със сумата в размер на 82 518.10 лв., както и извършеното на основание чл. 42, ал. 4 от ЗКПО намаление на счетоводния финансов резултат за данъчни цели в размер на 141 555.95 лв. Така извършените преобразувания, съгласно събраните по делото доказателства, включително и от приетата ССЧЕ са извършени правилно и законосъобразно. В тази връзка РА следва да бъде потвърден и в тази част като правилен и законосъобразен.

2. По отношение на констатациите за 2018 г.:

Правилен и законосъобразен, Съдът намира и констатациите на органите по приходите за финансовата 2018 г. Видно от представените с ревизионната преписка доказателства, включително и от приетата по делото, и неоспорена от страните ССЧЕ се установява, че правилно е извършено преобразуване на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО. Установява се, че с подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, ревизираното дружество е декларирало счетоводен финансов резултат – счетоводна загуба в размер на 39 708.82 лв., а след данъчното преобразуване – декларираният данъчен резултат е нулев. На основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО, от страна на ревизираното дружество е извършено преобразуване в намаление на счетоводния финансов резултат със сумата в размер на 90 574.18 лв. ССЧЕ установява от представения от „Триотурист“ ЕООД данъчно амортизационен план е, че са отчетени годишни данъчни амортизации за 2018 г. в размер на 89 999.38 лв. Следователно РА в тази част следва да бъде потвърден.

Правилено е извършена промяна на декларираното преобразуване на финансовия резултат в увеличение на основание чл. 42, ал. 1, ал. 5 и ал. 8 от ЗКПО от страна на приходната администрация. Безспорно това е установено и от вещото лице по делото. Установява се, че в подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, на основание чл. 42, ал. 1, ал. 5 и ал. 8 от ЗКПО е извършено преобразуване в увеличение счетоводния финансов резултат със сумата от 199 346.48 лв. От представена Оборотна ведомост за 2018 г., вещото лице установява, че салдото по Счетоводна

сметка 492 „Разчети за съдружници“ в края на същата година е кредитно – в размер на 173 249.13 лв., представляваща сумата на неизплатените възнаграждения за 2018 г. и задължителните осигурителни вноски по тях. От страна на ревизираното дружество нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство са представени доказателства и аргументи относно посочването на сума в различен размер в ГДД. Следователно РА е правилен и законосъобразен в тази част.

От подадена ГДД по реда на чл. 92 от ЗКПО, се установи, че на основание чл. 42, ал. 4 от ЗКПО и чл. 42, ал. 6 от ЗКПО е преобразуван в намаление счетоводният финансов резултат със сумата в размер на 99 532.70 лв. /за непризнати разходи по чл. 42, ал. 1 и ал. 5 от ЗКПО/. Нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство от страна на ревизираното дружество е предоставена информация за начина на формиране на сумата за корекция. Този факт е установен и от вещото лице по допуснатата и приета по делото ССЧЕ.

Нормата на чл. 42, ал. 4 от ЗКПО, гласи, че при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява със счетоводните приходи, съответно със сумата, с която са намалени счетоводните разходи, отчетени по повод на задължения за неизплатени доходи по ал. 1. Нормата на чл. 42, ал. 1 от ЗКПО, посочва, че разходите на данъчно задължени лица, представляващи доходи на местни физически лица по Закона за данъците върху доходите на физическите лица, които не са изплатени към 31 декември на текущата година, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

Като данъчна временна отлика, съгласно нормата на чл. 24 от ЗКПО, нейното проявление намира отражение в година, различна от тази на счетоводното им отразяване, когато настъпят условията на признаването им. Предвид възприетата от дружеството политика за отразяване на възнагражденията на съдружниците по Счетоводна сметка 492 „Разчети със съдружници“ и отразените в нея движения, включително и горепосоченото салдо, ССЧЕ е приела за правилно извършеното преобразуване с оспорения РА в посока намаление на счетоводния финансов резултат със сумата от 82 518.10 лв. В тази връзка РА в тази част също следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен.

От представената по делото главна книга за 2018 г., както в хода на ревизията, така и вещото лице в ССЧЕ, установява, че по дебита на Счетоводна сметка 621 „Разходи за лихви“ срещу кредитиране на Счетоводна сметка 496 „Разчети за лихви“ е отчетена сума от 70 920.08 лв., представляващи лихви по получени заеми от ревизираното дружество. От извършена проверка в баланса на ревизираното дружество е установено, че размерът на собствения капитал към дата 01.01.2018 г. възлиза на 960 000.00 лв., и съответно към 31.12.2018 г. в размер на 1 048 000.00 лв. Съгласно експертизата по делото, сумата на привлечения капитал, предвид определението, дадено с разпоредбата на § 1, т. 20 от ДР на ЗКПО към 01.01.2018 г. е в размер на 1 952 000.00 лв. и към 31.12.2018 г. е в размер на 1 738 000.00 лв.

Разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗКПО, определя, че не се признават за данъчни цели в годината на отчитането им разходите за лихви в размер, определен за текущата година, който е равен на разликата между разходите за лихви; общият размер на приходите от лихви и 75 % от счетоводния финансов резултат преди всички разходи за лихви. Съгласно чл. 43, ал. 6 от ЗКПО, за да бъде приложен режимът на слабата капитализация долното неравенство не трябва да е в сила, а именно: S от сбора между сумата на привлечения капитал към 1 януари на текущата година и сумата на привлечения капитал към 31 декември на текущата година да е по-малко или равно на три пъти средноаритметичната стойност между сумата на собствения капитал към 1 януари на текущата година и сумата на собствения капитал към 31 декември на текущата година. Предвид установените данни и законови норми,

вещото лице е достигнало до извод, че стойността, получена в резултат на прилагане на формулата, визирана в чл. 43, ал. 1 от ЗКПО е положителна величина в размер на 47 512.62 лв., с която сума следва да бъде увеличен счетоводният финансов резултат. Отделно според ССЧЕ, непризнатите разходи за лихви в посочения размер се признават за данъчни цели през следващите пет години до изчерпването им в размер, определен за текущата година по формулата на чл. 43, ал. 2 от ЗКПО. В заключение, вещото лице е посочило, че е правилна извършената корекция на посочената от ревизираното лице сума в увеличение на счетоводния финансов резултат на основание чл. 43, ал. 1 от ЗКПО в размер на 47 512.62 лв., вместо отразената от ревизираното лице сума в размер на 35 568.84 лв. В тази връзка според ССЧЕ, предвид извършените корекции на финансовия резултат и деклариранияте данни за 2018 г., данъчният резултат е печалба в размер на 107 127.61 лв.

Предвид изложеното, Съдът счита РА и в тази част за правилен и законосъобразен.

3. По отношение на констатациите за 2019 г.:

Както се установи по делото, от страна на „Триотурист“ ЕООД е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която от дружеството е деклариран счетоводен финансов резултат – счетоводна печалба в размер на 1 301 618.86 лв., а след данъчно преобразуване – данъчна печалба в размер на 1 144 646.92 лв. Установено е, че през 2019 г. на едноличния собственик на капитала на дружеството е начислена като възнаграждение сумата от 2 568 761.90 лв., в т.ч 68 761.90 лв., определена по договор за управление и контрол и 2 500 000.00 лв. с решение на едноличния собственик на капитала на дружеството. Сумите са осчетоводени като разходи по дебитата на Счетоводна сметка 604/1 „Разходи за възнагражденията по договор за управление и контрол“. От представения Договор за управление от 26.06.2019 г., се установи, че управлението е възложено на И. Л. Х., в качеството му на довереник, който приема възмездно и с грижата на добър търговец да управлява и представлява доверителя „Триотурист“ ЕООД за срок от 5 години. Установява се, че със същия договор са определени задълженията на страните, а именно: на доверителя – да заплаща месечно възнаграждение в размер на 10 000.00 лв., като е уточнено, че при добри финансови резултати, довереникът има право на допълнително възнаграждение. Независимо от горното довереникът има право да получава годишно възнаграждение /премия/, определена по решение на едноличния собственик на капитала от чистата печалба на дружеството за съответната година; месечното възнаграждение се заплаща до 30-то число на месеца, следващ месеца, за който се дължи, а годишната премия в срок до 30 април на следващата година; да предостави на довереника възможност да ползва платен годишен отпуск от 20 работни дни; да плаща на довереника разноските за пътувания извън селището на дружеството в размер на командировъчните пари; да осигурява довереника за социални рискове в съответствие с действащото законодателство; на довереника: да осъществява оперативно управление на дружеството и да го представлява пред трети лица; да организира дейността на дружеството и да осигурява стопанисване на имуществото му съгласно одобрена бизнес програма; да полага грижата на добър търговец за дейността и имуществото на дружеството; да сключва и прекратява трудови договори с работниците и служителите на дружеството, да определя трудовите им възнаграждения; да не разгласява сведения, които представляват производствена и търговска тайна; да не извършва конкурентна дейност по смисъла на чл. 142 от ТЗ за срока на действие на договора и две години след прекратяването му.

От Протокол от заседание на едноличния собственик на капитал на

„Триотурист“ ЕООД от 01.11.2019 г., се установява, че е прието решение, с което се определя на едноличния собственик на капитала и управител – И. Л. Х. да бъде изплатено бонус възнаграждение в размер на 2 500 000.00 лв., с оглед постигнатите резултати в дейността на дружеството за периода м. Юни – м. Октомври 2019 г.: покриване на всички съществуващи просрочени задължения на дружеството към трети лица; погасяване на всички кредитни експозиции към „Обединена българска банка“ АД и предсрочно погасяване на главницата по кредит към същата банка; погасяване на всички изискуеми и просрочени публични задължения от НАП и задължения за местни данъци и такси към [община]; вдигане на всякакви обезпечителни мерки спрямо дружеството, наложени от НАП и частни съдебни изпълнители; прекратяване на всички изпълнителни производства – текущи и не заличени поради давност; заличаване на съществуващи вписвания в Агенция по вписванията, ЦРОЗ и други институции, за които са отпаднали основанията; стабилизиране и оптимизация на финансовите резултати на дружеството чрез продажбата на недвижими имоти, собственост на дружеството.

От описаните документи се установява, че управителят на „Триотурист“ ЕООД е извършвал дейност по управление на дружеството, предвид че той е едноличен собственик на капитала. За тази дейност се установява, че му е начислено възнаграждение в размер на 10 000.00 лв. месечно по сключения договор за управление и контрол. Правилен и законосъобразен е изводът на приходната администрация, че изброените резултати в дейността на дружеството за период от м. Юни 2019 г. – м. Октомври 2019 г. в протокола от 01.11.2019 г. са последица от осъществена продажба на собствения на дружеството недвижим имот – хотелски комплекс „Х. парк“. За продажбата са издадени НА № 1, НА № 8, т. VIII, рег. № 11162, нот. дело № 1138/11.10.2019 г. и издадените фактури на клиента „Би Ес Ей“ ООД с № 1423/03.10.2019 г. за получен аванс във връзка със сделката от 200 000 евро, № 1424/14.10.2019 г. за продажбата на поземлените имоти – УПИ, № 1425/14.10.2019 г. за продажбата на сградите в имота и фактура № 1426/24.10.2019 г. за продажбата на оборудване и обзавеждане по описи, намиращи се в хотелския комплекс.

Установява се по делото, че изброените в протокола постигнати резултати са именно от дейности, които са уговорени в договора за управление и контрол. Безспорно в процесния случай липсват данни какво в повече от задълженията му по горепосочения договор е сторил наградения със сумата от 2 500 000.00 лв. управител на ревизираното дружество, предвид че продажната цена е близка до данъчната оценка на имота.

Видно от договора за управление и контрол, годишната премия се определя по решение на едноличния собственик на капитала като % от чистата годишна печалба на ревизираното дружество. Безспорно в случая липсва категорично информация какво именно е включено в понятието „чиста годишна печалба“, каква е връзката между размера на % на годишната премия и размера на чистата годишна печалба на дружеството. Отделно и не без значение е обстоятелството, че за 2019 г. от страна на ревизираното дружество е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО на 30.06.2020 г., с която от негова страна е декларирана годишна данъчна печалба в размер на 1 990 358.12 лв. С подадена коригираща данъчна декларация от 20.09.2020 г. е определена годишна данъчна печалба в размер на 1 144 646.92 лв. Следователно, правилно от страна на вещото лице и ревизиращите органи е прието, че дори към 30.06.2020 г. ревизирания субект не е бил наясно с размера на годишната данъчна облагаема печалба, която ще декларира за 2019 г.

ССЧЕ, установява от представената счетоводна справка, че по Счетоводна сметка 492 „Разчети със съдружници“ за 2019 г. е отразено начисляване на бонуса на управителя, като е дебитирана Счетоводна сметка 6041 „Разходи за трудови

възнаграждения“ срещу кредитиране на Счетоводна сметка 492 „Разчети със съдружник И. Х.“ със сумата в размер на 2 500 000.00 лв. Начисляването на дължимия данък по ЗДДФЛ върху бонуса на управителя е установено, че е отразено по дебита на Счетоводна сметка 492 „Разчети със съдружник И. Х.“ срещу кредитиране на сумата от 2 500 000.00 лв. Вещото лице е установило, че от годишната оборотна ведомост за 2019 г. Счетоводна сметка 454 „Разчети по ЗДДФЛ“ е с кредитно салдо към 31.12.2019 г. в размер на 251 393.51 лв. Експертизата е констатирала, че от представената счетоводна справка по Счетоводна сметка 492 „Разчети със съдружници/ И. Х.“, че за м. Декември 2019 г. е осчетоводена като изплатена сумата от 1 877 257.45 лв. със следната стопанска операция: Дебит Счетоводна сметка 454 „Разчети по ЗДДФЛ“ срещу кредит по Счетоводна сметка 499 „Други кредитори/И. Х.“, а като основание е посочено „Прихващане ДУК със заеми“. От друга страна, както се установи, в хода на ревизията е констатирано, че при продажбата на хотелския комплекс са използвани услугите на адвокат М. Д. М..

Видно от представения договор за правна услуга и съдействие от 10.08.2019 г. „Триотурист“ ЕООД възлага на адвокат М. Д. М., САК във връзка с продажба на собствения на дружеството хотел „Х. парк“, к.к. „Златни пясъци“, да окаже необходимото правно съдействие и консултации, свързани със заличаване на възбрани, ипотечи, запори, погасяване на публични задължения, съдействие пред ЧСИ и ДСИ, търговски банки, Търговски регистър, Имотен регистър, публични изпълнители, снабдяване с документи, изготвяне предварителен договор, нотариален акт за продажба, прекратяване на договор за наем и анекси, както и всякакви други фактически и правни действия, обхващащи в пълнота сделката по продажба. За тези услуги на адвокат М. Д. М. е определено възнаграждение в размер на 50 000.00 лв., платими по посочена от него банкова сметка в срок до 10.11.2019 г. Установи се още, че сумата в размер на 50 000.00 лв. е осчетоводена като разход по дебита на Счетоводна сметка 602 „Разход за външни услуги“.

Безспорно е, че в решението на едноличния собственик на капитала за определяне на бонуса на управителя на дружеството и в договора за правна услуга и съдействие, сключен между „Триотурист“ ЕООД и адвокат М. Д. М. се съдържат аналогични дейности.

Нормата на § 1, т. 5 от ДР на ЗКПО, дава дефиниция на „скрито разпределение на печалбата“, а именно това са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи по обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, б. „а“ и б. „б“. Следователно от анализа на тази норма, следва извод, че в „скрито разпределение на печалбата“ се включват два вида суми: 1. Несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност и 2. Превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, б. „а“ и б. „б“ на § 1, т. 5 от ДР на ЗКПО. Именно превишението се категоризира като „скрито разпределение на печалбата“, сумите следва да са начислени, изплатени или разпределени в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица. Включва се още и всяка отчетена сума, представляваща изтекъл ресурс от страна на предприятието в полза на тези лица.

При така изложеното, Съдът приема за безспорно, че начисленият бонус в полза на управителя и едноличен собственик на капитала на ревизираното дружество в размер на 2 500 000.00 лв. по своята правна същност представлява „скрито разпределение на печалбата“ по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗКПО. В

подкрепа на този извод е и установеното от вещото лице. Видно от същата е, че ССЧЕ потвърждава констатациите на приходната администрация в частта на извършеното преобразуване в посока увеличение на финансовия резултат за 2019 г. на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО със сумата от 2 500 000.00 лв. /без сумата от 372 742.55 лв., която не е изплатена на едноличния собственик на капитала в края на годината/. Установено е, че в подадената ГДД по реда на чл. 92 от ЗКПО, на основание чл. 42, ал. 1, ал. 5 и ал. 8 от ЗКПО е преобразуван в увеличение счетоводния финансов резултат със сумата от 372 742.55 лв., представляваща неизплатената част от осчетоводения бонус за управителя. При така установеното, вещото лице приема, че с оглед извършените корекции в предходната точка с целия размер на начисления бонус, правилно органите по приходите са определили, че дружеството не следва да извърши корекции на основание чл. 42, ал. 1 от ЗКПО.

По делото се установи, че от ревизираното дружество е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО на основание чл. 43, ал. 2 от ЗКПО, съгласно която от негова страна е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат в посока намаление със сумата от 133 593.73 лв. Вещото лице е установило, че ревизираното дружество за 2018 г., съгласно подадената ГДД е извършило увеличение на счетоводния финансов резултат на основание чл. 43, ал. 1 от ЗКПО със сума, която е по-малка от следващата се такава. Посочено е, че като данъчна временна разлика разходите за лихви по чл. 43, ал. 1 от ЗКПО намират обратно проявление в следващите пет години на основание чл. 43, ал.2 от ЗКПО. В тази връзка от страна на вещото лице се установява, че в петте години при извършени ревизии е констатирано увеличение на счетоводния финансов резултат на основание чл. 43, ал. 1 от ЗКПО, както следва: за 2014 г. в размер на 5 867.30 лв., за 2015 г. в размер на 5 378.47 лв., за 2016 г. в размер на 11 734.96 лв., за 2017 г. в размер на 75 044.16 лв. и за 2018 г. в размер на 47 512.62 лв. От страна на експертната са приети за безспорни и правилни констатациите на органите по приходите в частта на извършеното преобразуване в посока намаление на основание чл. 43, ал. 2 от ЗКПО в размер на 145 537.51 лв.

Съдът намира за правилни и законосъобразни констатациите на органите по приходите в частта на извършеното преобразуване на основание чл. 66, ал. 2 от ЗКПО със сумата в размер на 841 111.12 лв. Това следва пряко от събраните по делото доказателства и приета ССЧЕ. Вещото лице е установило, че в подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО на основание чл. 66, ал. 2 от ЗКПО /данъчна стойност на активи, отписани от данъчно амортизационния план/ е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат в посока намаление със сумата от 839 961.72 лв. Установява се, че за 2017 г. и 2018 г. от страна на ревизираното лице е намалило счетоводния финансов резултат на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО в повече от начислените амортизации в данъчно амортизационния план със сумата от 1 149.40 лв., в това число: 574.60 лв. за 2017 г., отчетените данъчни амортизации са в размер на 104 906.15 лв., вместо със 104 331.55 лв., колкото е сумата по данъчно амортизационния план; с 574.80 лв. за 2018 г. отчетените данъчни амортизации са в размер на 90 574.18 лв., вместо с 89 999.38 лв., колкото е сумата по данъчно амортизационния план. В тази връзка вещото лице е посочило, че с разликата в размер на 1 149.40 лв. следва да бъде увеличена данъчната стойност на активите, посочена в ГДД за 2019 г. Съгласно ССЧЕ, намаляването на данъчните амортизации през 2017 г. и 2018 г. води до увеличаване на данъчната стойност на активите при тяхното отписване от данъчно амортизационния план.

В заключение, вещото лице е приело, че от така описаните данни се установява данъчен финансов резултат за 2019 г., преди приспадане на данъчни загуби - данъчна печалба в размер на 3 627 685.64 лв., от които следва да се приспадат данъчните загуби от предходни години общо в размер на 194 444.02 лв.,

в това число: остатъка от данъчната загуба за 2014 г. в размер на 102 047.21 лв. и пълният размер на данъчната загуба за 2015 г. от 92 396.81 лв. Посочено е, че начислените лихви са изчислени в съответствие с относимите разпоредби /чл. 84 и чл. 85 от ЗКПО и чл. 175 от ДОПК/.

Следователно РА в частта по ЗКПО е правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден.

II. В частта по ЗДДС:

1. Доначислен ДДС за неотчетени продажби:

По делото се установи, че в хода на ревизията от страна на приходната администрация е констатирано, че за отчитане на извършените продажби в брой, ревизираното лице разполага със седем регистрирани фискални устройства с дистанционна връзка с НАП – ЕКАФП, включително и фискални принтери.

Не е спорно между страните, а и от доказателствата с ревизионната преписка се установява, че след извършена проверка в ИС на НАП „Фискални устройства с дистанционна връзка“ е констатирано, че за ревизираните периоди до отдаване под наем на обектите в хотелски комплекс „Х. парк“ от страна на ревизирувания субект са отчетени приходи от продажби чрез ЕКАФП – за м. Ю. 2017 г. в общ размер на 15 403.18 лв.; за м. Август 2017 г. в общ размер на 23 151.37 лв. и за м. Септември 2017 г. в общ размер на 6 970.66 лв.

От подадените дневници за продажби към справките-декларации по ЗДДС за ревизираните периоди е установено, че от страна на ревизираното дружество са включени следните финансови отчети за осъществени продажби по касов път: за м. Ю. 2017 г. общо в размер на 14 932.75 лв.; за м. Август 2017 г. общо в размер на 23 151.11 лв. Безспорно е установено, че за м. Септември 2017 г. от страна на ревизираното лице няма включени отчети за продажби от регистрирани фискални устройства. От страна на жалбоподателя нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство се представиха доказателства, които да оборят изводите на органите по приходите в тази връзка.

Разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, определя, че регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. Чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, определя, че данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем.

От друга страна разпоредбата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, определя, че когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се, че той е включен в договорената цена. Изхождайки от установените факти по случая и приложимите законови разпоредби, Съдът намира, че безспорно в случая са налице неотчетени приходи от продажби за 2017 г. с данъчна основа в размер на 8 148.21 лв. Правилно на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, органите по приходите са установили, че от страна на ревизирувания субект следва да бъде начислено ДДС в размер на 20 % от невключените в дневниците за продажби фискални отчети – в размер на 80.16 лв. за м. Ю. 2017 г.; в размер на 387.71 лв. за м. Август 2017 г. и в размер на 1 161.78 лв. за м. Септември 2017 г.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че приходната администрация не е извършила оспорване на представените в хода на ревизията доказателства, включително и представени фактури. Доколкото органът по приходите е такъв по

ръководство и решаване в извънсъдебната фаза на производството, то очевидно няма как и пред кого да направи нарочно изявление за оспорване. Това оспорване се съдържа имплицитно в РД и РА с отказа на органите по приходите да зачетат убеждаващото въздействие на фактурите, респективно на съпътстващите ги документи. Съдържанието на доказателствената тежест е правото и задължението на Съда да приеме за ненастъпили правните последици на недоказаните факти. Тежестта на доказване е правото на Съда да приеме за неслучил се всеки факт за чието съществуване няма доказателства по делото. По аргумент от нормата на чл. 171, ал. 4 от АПК, тя е приложима, само ако Съдът е дал указание на страната, носеща тежестта на доказване, че за факта не сочи доказателства, както е в процесния случай.

Следователно РА като правилен и законосъобразен следва да бъде потвърден и в тази му част.

2. Отразени в дневника за продажби кредитни известия /КИ/:

По делото се установи, а и не е спорно между страните, че от страна на ревизирания субект са отразени в дневниците му за продажби издадени кредитни известия към „Гоу Ту Холидей“ ООД – КИ № 1417/22.10.2018 г. с данъчна основа в размер на 36 697.25 лв. и ДДС в размер на 3 302.75 лв. и КИ № 1428/25.10.2019 г. с данъчна основа в размер на 59 484.88 лв. и ДДС – 5 353.64 лв. за подлежащ на възстановяване неусвоен аванс от сезон 2016 г.

От страна на жалбоподателя са представени само и единствено в хода на ревизията следните доказателства, съдържащи се в ревизионната преписка, а именно: копия на кредитните известия, счетоводни разпечатки от Детайлен валутен регистър на Счетоводна сметка 411 „Клиенти“, с които са осчетоводени с кредитни известия неусвоени аванси от клиент „Гоу Ту Холидей“ ООД и Детайлен валутен регистър на Счетоводна сметка 412 „Клиенти по аванси“, с които са осчетоводени кредитни известия за неусвоени аванси от клиент „Гоу Ту Холидей“ ООД. Нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя се представиха платежни нареждания, които да удостоверят връщането на сумите.

В хода на ревизията, при извършената насрещна проверка на „Гоу Ту Холидей“ ООД, от негова страна са представени две платежни нареждания за получени суми от „Триотурист“ ЕООД за сумата от 40 000.00 лв. на 23.10.2018 г. и за 20 000.00 лв. на 08.07.2019 г., както и Спогодба от 03.07.2018 г., подписана между управителите на двете дружества. От представената по делото спогодба се установи, че е уговорено следното: „Гоу Ту Холидей“ ООД, в качеството си на туроператор заплаща на „Триотурист“ ЕООД, в качеството му на хотелиер, като страни по договор за хотелски услуги за сезон лято 2016 г. на 03.02.2016 г. и Анекс към него аванс за хотелско настаняване на туристи в притежавания от хотелиера обект – хотел „Х. парк“ в к.к. „Златни пясъци“ в размер на 80 000.00 евро, подлежащ на усвояване чрез приспадане на текущите разплащания по договора. Както в хода на ревизията, така в хода на съдебното производство се установи, че за целия срок на договора са били извършени две усвоявания в размер на 25 843.22 евро за настаняване на туристи през сезон лято 2016 г. в периода от 01.05.2016 г. до 30.09.2016 г. и 557.32 евро за настаняване на туристи през сезон лято 2017 г. за периода от 01.05.2017 г. до 30.09.2017 г. Видно от доказателствата по делото е, че остатъкът от неусвоения аванс, подлежащ на връщане от хотелиера на туроператора към 30.09.2016 г. е в размер на 53 599.16 евро, равняващи се на 104 830.84 лв.

От съдържанието на представената по делото спогодба става ясно, че двете страни приемат за безспорно установен фактът, че към 03.07.2018 г. хотелиерът има задължение към туроператора в размер на 53 599.16 евро или 104 830.84 лв., представляващи неусвоен и невъзстановен в договорения срок /до 30.09.2016 г./

остатък от направените авансови плащания от страна на туроператора по сметка на хотелиера по силата на подписания между тях на 03.02.2016 г. Анекс към Договор за хотелски услуги за сезон Лято 2016 г. Налице е съгласие от страна на хотелиера да изплати на туроператора остатъка от неусвоения аванс, ведно с направените от туроператора към датата на подписване на спогодбата разноски, ведно със законната лихва за забава, изчислена за периода от 01.01.2016 г. до датата на окончателното изплащане на задължението му, съгласно схема на разсрочено плащане: 1/ най-късно до 25.10.2018 г. – 40 000.00 лв. и 2/ най-късно до 25.06.2019 г. – 65 059.78 лв.; 3/ най-късно до 25.11.2019 г. – законната лихва за забава. Видно от съдържанието е, че е налице и друга уговорка – в случай, че хотелиерът не спази договорената схема за разсрочено плащане и не заплати в срок, която и да е вноска, както и в случай, че е продал собствения си хотел и/или е неплатежоспособен, целият дълг става предсрочно изискуем и туроператорът има право да предприеме съответните съдебни действия за събиране на вземането си ведно с натрупаната лихва за забава до този момент без да е необходимо да изпраща уведомление за това и/или да дава допълнителен срок за доброволно изпълнение на хотелиера.

На основание подписаната спогодба от страна на ревизираното дружество е издадено КИ № 1417/22.10.2018 г. за неусвоен аванс от 2016 г. с данъчна основа 36 697.25 лв. и ДДС – 3 302.75 лв.

Видно от ревизионната преписка и представените от жалбоподателя доказателства само в хода на ревизията доказателства се установява, че получената от туроператора сума в размер на 60 000.00 лв., в това число 40 000.00 лв. на 28.10.2018 г. /КИ № 1417/22.10.2018 г./ и 20 000.00 лв. на 08.07.2019 г. По отношение на втората сума се установява, че от страна на проверяваното лице е осчетоводена опростена фактура № 81416/08.07.2019 г. на стойност 20 000.00 лв., с основание: „Възстановен аванс по Споразумение от 03.07.2018 г.“ От страна на „Гоу Ту Холидей“ ООД е заявено, че не е получавало други кредитни известия от ревизираното лице. Нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство са представени и други платежни нареждания за получени суми, както от проверяваното лице, така и от жалбоподателя.

Разпоредбата на чл. 115, ал. 1 от ЗДДС, определя, че при изменение на данъчната основа на доставка или при развалянето на доставка, за която е издадена фактура, доставчикът е длъжен да издаде известие към фактурата. Ал. 2 на същата норма определя, че известието се издава задължително не по-късно от 5 дни от възникване на съответното обстоятелство по ал. 1, а когато се издава за доставка, за която е издадена фактура с начислен данък за получено авансово плащане, в 5-дневен срок от датата на връщането, прихващането или уреждането по друг възмезден начин на авансово преведената сума за размера на върнатата, прихваната или уредената по друг възмезден начин сума.

Изхождайки от законовата регламентация следва безспорен извод, че от страна на ревизираното дружество неправилно е извършено отразяване в Дневника му за продажби за 2019 г. КИ № 0...1428/25.10.2019 г. за неусвоен аванс от „Гоу Ту Холидей“ ООД с данъчна основа 59 484.88 лв. и ДДС – 5 353.64 лв. От друга страна във връзка с разпределението на доказателствената тежест, следва да се има предвид, че от страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство не се представиха доказателства /платежни документи/, удостоверяващи връщане на сума в размер на 68 834.52 лв. Както се установи по делото, върнатата сума, за която има изпратено на клиента платежно нареждане е от дата 08.07.2019 г. за 20 000.00 лв. В тази връзка, Съдът счита за правилен изводът на приходната администрация, че именно това е сумата, с която е следвало да бъде намален начисленият ДДС в данъчен период м. Ю. 2019 г. по доставките към дружеството „Гоу Ту Холидей“ ООД,

в това число: данъчна основа в размер на 16 666.67 лв. и ДДС в размер на 3 333.33 лв.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити. Ревизиращия екип е изследвал всички факти и обстоятелства, които са от значение за доказване на предоставената услуга, настъпване на данъчното събитие и преценка на законовите предпоставки за издаване на процесните кредитни известия. Подробно са анализирани всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, включително, такъв анализ е извършен и от решаващия орган.

При така установеното и въз основа на събраните по делото доказателства, обсъдени поотделно и в съвкупност, Съдът намира, че оспореният РА в цялост е правилен и законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, заявената от ответника претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. Общият материален интерес по делото е в размер на 271 599.60 лв., от които главница в общ размер на 238 109.43 лв. /КТ – 234 459.47 лв. и ДДС – 3 649.96 лв./ и лихва в общ размер на 33 490.17 лв. /КТ – 32 568.86 лв. и ДДС – 921.31 лв./ за данъчен период от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г. В тази връзка и на основание чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 15 513.98 лв. /петнадесет хиляди петстотин и тринадесет лева и 98 стотинки/.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 60-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Триотурист“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Столична община, Район „С.“, [улица], ет. 2, ап. 5, представлявано от И. Л. Х. – Управител, чрез адвокат М. Д. М., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5, против Ревизионен акт № Р-22221020003685-091-001/01.06.2021 г., издаден от М. С. Х., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] – орган, възложил ревизията и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място] – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1289/23.08.2023 г., издадено от „за“ ИД Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите.

ОСЪЖДА „Триотурист“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Столична община, Район „С.“, [улица], ет. 2, ап. 5, представлявано от И. Л. Х. – Управител да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 15 513.98 лв. /петнадесет хиляди петстотин и тринадесет лева и 98 стотинки/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред **Върховен административен съд** на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: